

BORDERHOLIC

BORDER COLLIE CLUB CZECH REPUBLIC

2/2015

31.vydání

Argo Black Point Titilayo

Azanny Zámecké nádvoří
a Ary Norje

Zdravím všechny borderholiky, ale i ty majitele borderek, co již nejsou tací blázni, ale borderky milují.

Jsem jedním z prvních chovatelů border kolií v ČR a zakladatelem klubu BCCCZ. První borderku jsem si pořídil od Grygarů, hned z prvního vrhu u nás. S Tondou a se Sašou jsme se znali z agility. Už dříve jsem po borderkách pokukoval, když jsem je viděl pracovat ve Skotsku u stád ovcí a ve Švýcarsku a Francii zdolávat překážky agility. Obdivoval jsem jejich hbitost, poslušnost, schopnost rychle se učit, pracovitost a vlohly k pasení ovcí. Tak jsem se stal jejich chovatelem a tak trochu i borderholikem. Dlouhá léta jsem zpracovával pro BCCCZ zpravodaj Borderholic. Krátce jsem dělal také předsedu BCCCZ.

Vyrůstal jsem v rodině, kde máma zaměstnáním kulturní pracovník

organizovala různé kulturní akce, včetně dětských táborů a otec, velký sportovec, jí v tom pomáhal. Také jsme měli pořád nějaké psy, v nejlepších letech mého mládí na střední a vysoké škole jsme chovali skotské kolie. Já jsem štafetu mých rodičů převzal ve všech směrech. Stále jsem něco organizoval a přijímal různé funkce v kynologii a sportech. Přispěl jsem ke zrození tenkrát u nás nových sportů jako je mushing, duatlon, triatlon se psem neboli Železný pes, agility a pasení. V poslední době jsem v organizování táborů, školení, seminářů a závodů dost polevil, už to nechávám na mladších. Na vysoké škole zemědělské, kde jsem po vystudování pokračoval i v doktorském studiu, jsem měl téma kandidátské práce výživa ovcí. Většinu času jsem strávil na pokusech v Nečtinech, kde byla ovčácká škola, tam jsem

přičichnul k pasení a seznámil se s Mírou Koškem, který se tam učil na baču. Od té doby se kolem ovcí a jejich pasení s využitím psů pohybuji. Kvůli borderkám jsem se s manželkou Evou dokonce přestěhoval z Prahy do Orlických hor, abychom oba mohli denně pracovat s borderkama, a u ovcí. V Královicích u Prahy, kde jsme dříve bydleli, jsme pro takové aktivity podmínky neměli. Po pěti letech práce u firmy Fitmin jsem se sice vrátil do zaměstnání ve výzkumném ústavu živočišné výroby v Uhřetěbově, ale na detašované pracoviště v Kostelci nad Orlicí. S Chovatelským centrem Fitmin, kde borderky jsou, ale stále spolupracuji.

Do vedení Spolku BCCZ jsem se po letech vrátil proto, abych motivoval majitele borderek k chuti chovat borderky geneticky „čistě“, zdravé a výkonné tak, aby si co nejdéle alespoň udržely schopnosti a vlastnosti, které zdědily po předcích, pracujících u stád ovcí a jiných hospodářských zvířat. Byl bych rád, kdyby majitelé borderek zapomněli na pletky osobního charakteru a soustředili se na své psy, aby s nimi pracovali, měli je

rádi a vytvářeli jim takové podmínky, aby mohly plně rozvíjet svoje vlohy. Cílem spolku, a tedy i mým, je chov čistokrevných psů, při zachování biologického zdraví každého jedince a charakteristických vloh a vlastností specifických pro plemeno borderkolie. Aby cíle byly plněny, musí to být cílem mnoha z nás, musíme držet při sobě a vzájemně se respektovat. Úkolem spolku, a tedy i mým, je aktivity majitelů borderek nejen řídit a usměrňovat, ale také je podporovat. Za jeden z hlavních mých přínosů považuji zprostředkovávání členům spolku informace o chovu a aktivitách borderek, ale i o kynologii obecně. Dělal jsem to dříve více a pak ve víru událostí trochu polevil, ale nyní bych se k tomu rád vrátil. Velké plus vidím ve funkčnosti web stránek a obnovení informací prostřednictvím zpravodaje Borderholic. Myslím, že obě osoby, které se této činnosti ujal, tedy Radek Šíp a Martina Paulino jsou velmi schopné a rád budu s nimi spolupracovat.

Ing. RADKO LOUČKA, CSc.
předseda

Výbor klubu

Ing. RADKO LOUČKA, CSc.
předseda

mobil: 603 888 362

email: rloucka@volny.cz

Děkuji za důvěru těm, kteří mi dali hlas ve Svojanově. Na členskou schůzi jsem jel původně s tím, že se zdržím případných diskuzí, ani mi nepřišlo na mysl, že bych kandidoval do výboru.

K tomu, abych kývnul, mi vyprovokoval ohlas v sále na návrh, abych se po několika letech do výboru vrátil. Přijal jsem tu výzvu, protože jsem cítil, že bych mohl a měl být právě v tuto dobu prospěšný svými zkušenostmi, znalostmi a možná i vlastnostmi (zejména nadhled a klid), které myslím mám.

Budu se snažit důvěru ve mně vloženou nezklamat. Pokusím se režírovat práci výboru ve prospěch všech hlavně jako službu, tedy aby byly zajištěny všechny chovatelské záležitosti, aby akce probíhaly dle plánu, aby dobře fungovala informovanost členů.

Asi je všem jasné, že to vše nemůžeme zvládnout s výborem a s referenty, že k tomu potřebujeme Vás, Vás majitele borderek. Proto Vás prosím o pomoc a zároveň za ni předem děkuji.

Protože vím, jak náročné je ve funkcích pro klub pracovat, co to občas stojí času a nervů, tak bych chtěl moc poděkovat všem členům výboru, KRK a referentům z minulého volebního období za jejich obětavou práci. Všem novým členům výboru, KRK a referentům chci popřát, aby se jim v jejich funkcích dařilo a všem větším i menším borderholikům, ať jsou jejich svěřenci zdraví, mnoho chovatelských i osobních úspěchů a příjemné společné setkávání na akcích spolku BCCCCZ.

STANISLAVA BALOGVÁ **místopředseda**

mobil: 777 270 168

email: lusikastana@seznam.cz

Jsem jedním ze zakládajících členů BCCCZ v roce 1999. Se svými borderkami se věnuji převážně sportovnímu výcviku a flyballu, občas i výstavám. Jsem majitelkou chovatelské stanice Lusika.

Již v roce 2002 jsem pro klub pořádala první samostatné mistrovství v agility a ve výkonu, doplněné flyballem. Od roku 2002 jsem byla pořadatelem Mistrovství klubu BOC ve výkonu. Od roku 2012 jsem byla pořadatelem Mistrovství republiky ve flyballu. V roce 2004 jsem s ostatními členy klubu pořádala první Evropský pohár border kolii v agility.

Ve výboru jsem od roku 2013, nejdříve na postu místopředsedkyně, od ledna 2015 pak jako předsedkyně klubu. Za poslední dva roky jsem se věnovala hlavně pořádání klubových a speciálních výstav a jiných sportovních akcí pro spolek BCCCZ.

Po zvolení do výboru bych se ráda věnovala dosavadní rozdělané práci, byla bych tak nápomocna při vedení spolku. Ráda bych i nadále podporovala sportovní činnost našich psích kamarádů a pořádala pro ně různé akce.

MONIKA ŠVARCOVÁ **poradce chovu**

mobil: 602 181 673

email: zazgiru@volny.cz

- členkou BCCCZ cca od r. 2000
- poradcem chovu od r. 2009

Naši první border kolii jsme si pořídili v roce 1996, o dva roky později byla založena chovatelská stanice „z Černobílých“. Před tím, než jsem se stala poradcem chovu (dále PCH), jsem s touto prací několik let vypomáhala pí Nikol Hanačíkové.

Posledních pár let se ve výboru BCC CZ událo mnoho změn, které nebyly vždy jen k dobrému. Na druhou stranu se odvedlo opravdu hodně práce a troufám si říct, že i já, jako PCH, jsem k tomu velkou měrou přispěla. Byla například založena databáze epileptických BOC, obnovilo se doplňování databáze BOC, zprůhlednily se výsledky vyšetření kloubů, stejně jako přehled aktuálních vrhů a krytí pod BCC CZ. Ve spolupráci s Plemennou Knihou patříme mezi ty lepší, podklady pro vyhotovení PP dodáváme většinou včas a kompletní.

Každý rok samostatně organizuji 3 až 4 bonitace, které mívají hladký průběh a na každé z nich je předvedeno 40 až 60 jedinců.

Pomáhám i s pořádáním speciálních a klubových výstav.

Nemám ambice vykonávat ve výboru jinou funkci, práci PCH dělám, protože mě baví, i když časově je někdy náročná, nutí mě být stále v obraze a sledovat vše, co se okolo chovu BOC děje.

Do budoucna bych uvítala lepší systém vydávání krycích listů a dalších dokumentů okolo chovu. Stávající způsob sice je vyhovující, ale je časově náročnější. Nový by pak mohl zabránit chybám a ušetřit čas PCH i chovatelům.

Ing. PETRA OPOČENSKÁ **jednatel**

mobil: 702 201 048

email: opocenskap@email.cz

Něco o mně:

- Manželka, matka dvou dětí a majitelka čtyř border collíí.

- 20 let jsem členem Junáka
- Členka Záchranářské brigády Pardubického kraje, záchranářskému výcviku jsem se aktivně věnovala od roku 1998 do 2013, nyní se se svou nejmladší BOC trénujeme pasení.

- V klubu BCCCZ působím od roku 2005
- Ve volném čase ráda fotografuji

Profese:

- pracuji jako Projektový manažer ve strojírenství

Práce ve výboru:

2009-2012 – člen KRKu

2012-2013 – hospodář klubu

2013-2015 – předseda KRKu

Ve funkci jednatele klubu budu usilovat o

- podporu členů klubu při sportovní reprezentaci
- rozšíření podpory sportovních aktivit členů

- chov zdravých jedinců, neupřednostňovat v chovu exteriér před pracovní využitelností

MONIKA ŠNAJDÁRKOVÁ **hospodář**

mobil: 778 718 510

email: info@draco-bohemia.cz

Jmenuji se Monika Šnajdárková a jsem členkou klubu BCCCZ od roku 2012. Již třetím rokem studuji na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno obor Veterinární lékařství. Spolu se svým partnerem Petrem Burdíkem vlastníme momentálně šest border kolíí

a jednoho australského ovčáka. S našimi psy se věnujeme zejména závodnímu pasení ovcí. Od roku 2010 do současnosti jsme odchovávali čtyři vrhy pod hlavičkou naší chovatelské stanice Draco Bohe-

nia. Dříve jsem se věnovala výcviku poslušnosti a poslední čtyři roky pořádáme tréninky pasení. Sledováním chovu border kolií v ČR - procházení rodokmenů, sledování importovaných psů a narozených vrhů - se věnuji asi 8 let.

Hlavním důvodem, proč se chci zapojit do vedení spolku je získávání a předávání informací členům. Často vyjíždíme do zahraničí a setkáváme se s majiteli a chovateli border kolií z jiných zemí. Při cestách do zahraničí jsem musela shánět spoustu informací o cestování se zvířaty na Krajské veterinární správě i na Ministerstvu zemědělství jiných zemí (Brazílie, Švýcarsko, Finsko, Polsko). Získávala jsem informace od zahraničních klubů, co se týče importu štěňat (Francie, Německo)

a zahraničního krytí (Dánsko). Díky studiu na VFU v Brně jsem strávila nějaký čas nad Zákonem na ochranu zvířat proti týrání a Zákonem o veterinární péči. Pod záštitou spolku bude mnohem snazší předávat tyto informace členům a zároveň bude snazší tyto informace získávat.

Svou prací ve spolku bych dále chtěla přispět k informovanosti chovatelů i široké veřejnosti o chovu border kolií. Ráda bych navázala na předchozí práci v přehledném evidování jedinců a informací a v usnadnění korespondence chovatelů s klubem. Podporuji spolupráci spolku s dalšími organizacemi a snahu motivovat chovatele k rozvíjení vysoké úrovně chovu border kolií v ČR.

Kontrolní a Revizní Komise

Bc. RADEK ŠÍP

předseda KRK

mobil: 608 166 675

email:

radek@netmania.cz

SIMONA

SOCHOROVÁ

člen KRK

mobil: 725 563 842

email:

sochorovasimona

@seznam.cz

Ing. MARTINA

PAULINO

člen KRK

mobil: 777 315 187

email:

m.paulino@kockasro.cz

Historie klubu BCCCZ

U příležitosti toho, že se mění klub na spolek a jeho registrace z Ministerstva vnitra na Rejstříkový soud Ministerstva spravedlnosti, je dobré si připomenout, co se od roku 1999, kdy byl klub založen, stalo. Nezačnu ale rokem 1999, nýbrž rokem 1993, kdy Filip Novák přivezl do ČR první border kolie. Vznik klubu BCCCZ s tím totiž úzce souvisí.

Hned po importu první borderky bylo plemeno zařazeno pod Klub chovatelů málopočetných plemen psů (KCHMPP). První borderka Jackie Mobella byla v Plemenné knize ČMKU zapsána pod číslem 1, Filip ji prodal manželům Grygarovým a ti odchovali první, u nás narozená štěňata. Nějakou dobu chov border kolí pod KCHMPP existoval, ale zásadním problémem bylo, že v tomto klubu byly pro všechna plemena stejné chovatelské podmínky, zaměřené především na exteriér. Nešlo s tím nic dělat a tak někteří chovatelé začali uvažovat o založení samostatného klubu.

Nápad vzniknul na táboře agility ve Smržovce, kam hodně chovatelů borderek každoročně jezdilo.

Schůzka přípravného výboru klubu se pak konala v bytě Saši Grygarové na Smíchově. Přišel na ni i Filip, ale nechtěl nový klub zakládat. Tak byl založen bez něho. Tím se ale chov border kolí plně neodtrhl od KCHMPP, část chovatelů u KCHMPP totiž zůstala. Tento stav přetrvává dodnes. Již několikrát bylo vyvoláno jednání s vedením KCHMPP s argumentem, že již dávno není plemeno border kolie málopočetným. Údajným důvodem, proč jsme se nedohodli, bylo, že pokud některý chovatel (který třeba chová více plemen psů patřících pod KCHMPP) chce u KCHMPP zůstat, nikdo mu nebude bránit. Border Collie Club Czech Republic (BCCCZ) byl založen na ustavující schůzi, která se konala v Praze Tróji 11.9.1999, ne jako nový klub,

ale tzv. odloučením z KCHMPP. ČMKU klub BCCCCZ schválilo jako prozatímní (asociovaný) na 2 roky. Klub byl „zastřešen“ Svazem kynologických klubů (SKK) a chov evidován v Plemenné knize ČMKU č. 1, a tak je tomu i dodnes.

Prvním předsedou BCCCCZ se stal Michal Krejčí, místopředsedou a zároveň jednatelem Ivan Bartek, předsedou komise pro sportovní a pracovní využití Věra Brunclíková, předsedou komise pro chov a poradkyní chovu Nikol Hanačíková a hospodářkou a pokladní Lenka Kernerová. Do KRK byly zvoleny samé ženy - Lenka Vojtěchová, Martina Dostálová a Šárka Barcalová.

Radko Loučka se stal předsedou redakční rady pro web stránky a zpravodaj Borderholic, web stránky vytvořil a spravoval Standa Černý. Po dvou letech se Standa odstěhoval do USA a nahradil ho Ludva Čečil, ten vytvořil nové internetové stránky a doplňoval je (i když většinou také z USA, kde většinu roku pobýval) až do roku 2009, pak je převzal Petr Burdík a následující rok až do 13.9.2014 Jana Malinská. Nahradil ji Radek Šíp, který přidal některé aplikace a nyní je velmi promptně aktualizuje. Na výborové schůzi

BCCCCZ 13.11.2004 nastala změna v redakční radě zpravodaje, z důvodu zaneprázdnění Radko Loučky ho nahradila Jana Lejsková. Janu v roce 2008 nahradila Lucie Gabrielová a jí v roce 2009 Pavel Pasler. Pavel zpracoval pak 4 čísla BH. Několik let od roku 2012 jsme byli bez zpravodaje. V letošním roce (2015) se vydávání zpravodaje, nyní již v elektronické verzi, ujala Martina Paulino.

Hned v úvodu fungování klubu se stala hlavním sponzorem klubu a zpravodaje firma Fitmin (později přejmenovaná na Dibaq), vydávání zpravodaje pak plně financovala až do posledního tištěného čísla (29). Kromě zpravodaje firma sponzorovala i mnoho klubových akcí, především pasení. Klub sponzoruje dodnes, často jako výhradní sponzor. Za to patří firmě velký dík.

Na členské schůzi 18.8.2001 nastaly změny ve výboru (Věru Brunclíkovou nahradila Šárka Barcalová) i v KRK (Lenka Vojtěchová zůstala předsedou, nově do KRK byli zvoleni Tomáš Lerl a Lenka Svobodová, kterou později, dne 6.8.2005, nahradila Petra Ušelová). V roce 2004 (7.8.) nahradila Lenku Kernerovou na pozici hospodáře Radana Píšítková.

Další změny ve výboru nastaly na členské schůzi 4.8.2007. Z výboru odešla Šárka Barcalová a nahradil ji Bořík Šimek, který převzal funkci jednatele. Tomáše Lerla v KRK nahradila Martina Kučerová.

Významné změny ve výboru a KRK nastaly 29.11.2009, kdy kromě Boříka Šimka funkcionáři z celého dřívějšího výboru i KRK nekandidovali. Předsedou byl zvolen Radko Loučka, jednatelem a sportovním referentem Bořík Šimek, poradcem chovu Monika Švarcová, výstavním referentem Helena Půlpánová a hospodářem Pavel Pasler. Do KRK byly zvoleny Petra Opočenská, Blanka Malinská a Simona Sochorová. Dne 7.8.2010 proběhly doplňující volby, do funkce hospodáře byla zvolena Hanka Sklenaříková. Na členské schůzi 24.9.2011 ve Zbraslavi u Brna neuspěl při hlasování Bořík Šimek, ve funkcích ho nahradila Daniela Rájová. I na schůzi 22.9.2012 nastaly změny, Místo Hanky Sklenaříkové, která si ponechala jen evidenci členů, přešla z KRK do výboru na funkci hospodáře Petra Opočenská a tu v KRK nahradila Jana Janků.

Ve Vraném nad Vltavou, 28.9. 2013 již nekandidoval Radko Loučka. Do výboru byli zvoleni: Lenka

Svobodová – předseda, Blanka Malinská, Ilona Morávková, Monika Švarcová a Jana Janků, do KRK Petra Opočenská, Simona Sochorová a Lenka Kernerová. Krátce na to Blanka rezignovala a do výboru byla kooptována Stáňa Balogová. Během volebního období tohoto výboru docházelo k různým odvoláním, rezignacím a kooptacím bez schválení členskou základnou. Do členské schůze to „dotáhli“ Stáňa Balogová jako předseda, Radek Šíp, Monika Švarcová, Lenka Vančurová a Lenka Svobodová. Co se dělo na schůzi ve Svojanově 11.9.2015 už znáte. Z voleb vyšel jako staronový předseda Radko Loučka, funkci místopředsedy vzala Stáňa Balogová, jednatele Petra Opočenská, poradcem chovu zůstala Monika Švarcová a nově přijala funkci Monika Šnajdárková jako hospodář. Změny nastaly i v KRK, v něm jsou nyní Radek Šíp, Martina Paulino a Simona Sochorová.

Důležitým mezníkem byl rok 2003, kdy se podařilo prosadit na ČMKU otevření pracovní třídy pro borderky na výstavách. Na to konto klub požádal o změnu standardu a poprvé se také měnily stanovy. Bohužel, překlad standardu se moc nepovedl, ale nedalo se s tím nic

dělat. Novou verzi standardu se podařilo prosadit až v roce 2010. Od samého počátku fungování se klub snažil o ochranu zdraví, zvláště z pohledu genetického. Díky tomu je výskyt genetických poruch, ve srovnání s velkou většinou jiných plemen, velmi nízký.

Podařilo se také prosadit, že podmínky chovnosti pro plemeno border kolie jsou závazné nejen pro majitele border kolií sdružených v klubu BCCCCZ, ale i všech ostatních, kteří by chtěli zapisovat v plemenné knize ČMKU, tedy i pro KCHMPP. Před povinnou bonitací se border kolie musely hned zpočátku fungování klubu podrobit rentgenovému vyšetření kyčelního kloubu na dysplazii a oftalmologické kontrole očního pozadí na PRA a CEA. Účast na výstavě nebyla nutná a při bonitaci se nedokládala. Pro border kolie byl zpracován velmi podrobný bonitační řád i jeho velmi

podrobný výklad. Změny v těchto dokumentech byly minimální.

Časem se podmínky pro chov ještě zpřísnily. Nyní musí majitelé borderek kromě vyšetření na DKK přinést k bonitaci i vyšetření na DLK a OCD. U vyšetření očí nestačí již prohlídka u veterináře, i když např. nález glaukomu je také vyřazující vada, ale je nutný i genetický test na CEA a TNS. Mnoho chovatelů si platí i další genetická vyšetření, např. CL nebo MDRI, i když to nařízené nemají. U epilepsie, která má mnoho příčin a zatím není geneticky identifikovatelná, klub „alespoň“ vede databázi ověřených případů.

Snažil jsem se ve stručnosti udělat přehled důležitých událostí. Omlouvám se těm, které jsem nejmenoval i za to, co jsem nepřipomněl, nebo si nepamatoval.

Radko Loučka

Bonitace 13.9.2015

V rámci dnů BCCCCZ proběhla 13. září letošního roku ve Svojanově poslední bonitace. Zúčastnilo se jí 61 jedinců, uchovněných bylo 32 fen a 28 psů, jedna border kolie bonitaci nesplnila. Bonitaci posuzovala paní Alexandra Grygarová.

Předchozí dvě letošní bonitace se konaly pod taktovkou pana Milana Krinkeho. V Lovosicích bylo bonitovaných 46 jedinců, z toho 29 fen a 17 psů. V Praze k bonitaci nastoupilo 56 border kolií. Jedna fena nebyla uchovněna, 31 fen a 25 psů bonitační podmínky splnilo. Na Lovosickou bonitaci přijala pozvání klubu i paní Petra Márová, která má aprobaci pro borderky teprve krátce. Přijela se podívat na průběh naší bonitace, na způsob posuzování border kolií a od pana Milana Krinkeho načerpala spoustu informací o specifikách plemene. Narozdíl od výstav se bonitací účastní borderky všechny typů a většina rozhodčích exteriéru se s jedinci z čistě pracovních linií při posuzování výstav běžně nesetká. Oproti všeobecné představě to není tak, že lepší bonitační kód bude mít výstavní šampion, než

třeba typický „pasák“. Velice často je to opačně.

Všechny bonitace byly zdokumentovány fotograficky Veronikou Tvrdou, ta poslední ve Svojanově i Ondřejem Vaculou.

Hodně ve zkratce k jednotlivým a nejčastěji zapisovaným vadám. Vady utváření hlavy bývají dávány v podobné míře za nevýrazný stop, lehkou hlavu se slabým čenichem, stejně tak jako za těžší hlavu s kulatým čelem. Světlejší oko je problém většiny barevných border kolií, hlavně hnědých a modrých. I u černých se často vyskytuje oko více žluté než hnědé. U většiny ee-red borderek bývá horší pigmentace nosu, někdy i pysků. Skusy jsou až na výjimky v pořádku, nejčastější vadou jsou těsné nůžky, chybějící zuby jsou nejčastěji P1, nebo P2. Krky jsou většinou odpovídající délky, v pořádku jsou i hřbety. Někteří jedinci jsou delší v bedrech, díky tomu i ve formátu. Volnější lokty byly v minulých letech snad nejčastější vadou, v současné době tomu tak již není. Také hrudníky se

všeobecně zlepšily, v ojedinělých případech jsou až příliš široké. Velice frekventovanou vadou předních končetin jsou vytočené tlapy, občas měkčí nadprstí. U zadních končetin zaznamenáváme více sbíhavé paty, vytočené tlapy, v pohybu se tyto vady většinou neprojeví. Vysoko nesené ocasy má zapsáno velké množství bonitovaných jedinců. Ocasy jsou u psů většinou nasazeny dobře, pouze jsou špatně nesené, což je záležitostí tréninku, jak podotkly před poslední letošní bonitací i anglické rozhodčí.

Častou vadou je pak také špatné úhlení zadních končetin, to vše se často odráží i na výsledné známce za pohyb, který není dostatečně prostorný a vyvážený.

Výsledný bonitační kód může zčásti ovlivnit majitel, předvedením psa a jeho základní výchovou. Pokud není jedinec navyklý na

manipulaci, nezvládne měření nebo prohlídku zubů. Psi reagují neadekvátně, často jen proto, že tyto situace neznají. Pak mohou mít zbytečně zapsanou povahovou vadu (nejčastěji projevy nervozity). Borderka, která se krčí, snaží se majitele odtáhnout pryč, nebo kousnout pomocníky, nemůže být přes veškerou snahu ani dobře změřena. Pohyb je ideální předvádět na výstavním vodíku, není sice nutností, ale pomůže správné prezentaci. Určitě nechodte do bonitačního kruhu se psem na kširách nebo na flexi vodítku.

I věk může ovlivnit výsledný bonitační kód. Někteří mladí psi nejsou ještě dostatečně vyvinutí a majitel by měl zvážit, zda jít na bonitaci hned s patnáctiměsíčním juniorem, nebo raději půl roku počkat.

„Rozbor“ bonitačních kódů

Rádi bychom poděkovali majitelům psů, kteří své miláčky poskytli pro rozbor jejich bonitačních kódů. Na úvod je nutné zdůraznit, že jedničkové vady jsou pouze „malinké vadičky“, drobné odchylky od standardu; dvojkové vady jsou stále ještě tolerovatelné, a až kombinace více trojkových vad je vyřazující z chovu.

Timothy Foxy Fox

ZVOP, ZZO

C.I.E Interchampion, Grand Champion Slovak, Grand Champion Czech, Champion Slovak, Czech junior champion, ČMKU champion

iim bapnn nna / K1 M1 Q1 R1 U1

- K1 vady postoje PK – tlapy vybočující ven
- M1 vady utváření hrudníku – poměrně častá vady psů bonitovaných zbytečně brzy (hrudník se často dodělá, ale někdy i po druhém roce života)
- Q1 vady postoje ZK – tlapy vybočující ven
- R1 vady úhlení pánevních končetin – strmější úhlení v koleni
- U1 vady pohybu – souvisí s úhlením – horší posun ZK

Helios Lusika

ZOP, ZZO, ZVOP, BH, ZPU1, STPR1, STPR2, STPR3, OB-Z, OB-1, SPr1 (IPO1), SPr2 (IPO2), SPr3 (IPO3), ZM, ZVV1, APr1, APr2, ZZO1
Český šampion, Klubový šampion

iim bapns nna/ A1 K2 R1 U2 W3

- A1 vady utváření hlavy – menší stop, delší čenichová partie
- K2 vady postoje PK – tlapky vybočující ven
- R1 vady úhlení ZK - strmější
- U2 vady pohybu - horší posun ZK
- W3 RTG DKK C/C

Ary Norje

ZM, ZVV1, ZVV2, IPO1, IPO2, IPO3, VPG1, VPG2, VPG3, BH, ZPO1

iim basns nna/ H1 K3 T1

- H1 neúplný / nadpočetný chrup – zdvojená P1
- K3 vady postoje PK – vytočené tlapky, měkké nadprstí
- T1 vady ocasu – v tomto případě nesení

Monika Švarcová

Zamyšlení nad chovatelskými otázkami

Proč příznivcům pracovních borderek vadí směřování části populace do těžkých typů bez ovčáckých instinktů? Nemůže jim to být jedno? Vždyť přeci tím, že někdo chová určitý typ psů, vůbec nezasahuje do vývoje jiného.

Bohužel zasahuje do vývoje celého plemene. Tím jak se mění celkový pohled na plemeno, přitahuje jiný typ lidí, od obyčejných majitelů po výstavní rozhodčí. Tito lidé pochopitelně významným způsobem ovlivňují i chod klubu, mohou měnit motivaci chovatelů i podmínky pro celé plemeno. Vytvářejí selekční tlak jiným směrem, nadále prohlubují rozdíly mezi původním a moderním typem, a pokud klub zcela rezignuje na nějakou regulaci, utvoří z kompaktního plemene meziplemenný chaos.

Co je špatného na přílišné různorodosti uvnitř plemene?

V podstatě všechno. Samotná definice plemene stojí na tom, že se jedná o soubor navzájem podobných jedinců, jak fenotypově, tak genotypově. Proto podobu každého plemene určuje plemenný

standard. Má to své důvody. Chov nelze předem nijak vypočítat, na to jsou naše znalosti genetiky příliš chabé. Jedná se o empirický, neustále pozměňovaný proces, který je pochopitelně provázený chybami a hledáním nových řešení. Proto potřebujeme jasný zachytný bod, se kterým se dá neustále porovnávat a příliš se od něj nevzdalovat. Populaci plemene tvoří soubor genů, tzv. genový pool (rezervoár), ze kterého se „sestavují“ noví jedinci. Pokud přestaneme respektovat plemenný standard, upustíme i od základní vlastnosti plemene jako od genového poolu, do kterého si v případě nutnosti může sáhnout pro novou krev každý jedinec. Určitá část onoho rezervoáru se pro dané jedince stane nepoužitelnou, a ten tak přestane být bezpečnou zásobárnou genů určujících plemeno. Jednoduše proto, že bez respektování standardu se začnou zcela nekontrolovatelně objeovat i nežádoucí vlastnosti a rozdíly mezi jednotlivými typy se prohloubí natolik, že ani nemá smysl je mezi sebou křížit. Tuhle situaci už u borderek známe dnes.

Jaký důvod by měl mít ovčák, aby svého pracovního psa s pečlivě vybíranými instinkty nakřížil s exteriérově krásným výstavním jedincem, kterého postavíte ke stádu ovcí, a on začne značkovat ohradu? Jaký důvod by měl mít chovatel výstavních šampionů, aby své mohutné chlupaté krasavce nakrýval nohatými pracáky s nízkým stopem a krátkou srstí? Žádný. Jsou natolik odlišní, že se nejedná o jedno plemeno. Nespojuje je ani exteriér, ani povaha, ani temperament, ani instinkty. Pokud bychom tento přístup dovedli do extrému, můžeme rovnou upustit od systému šlechtění plemen a jít si vybírat jednotlivé vlastnosti do široké nabídky všech psů bez rozdílů.

Proč není dobré mezi sebou křížit vzájemně nepodobné jedince?

Vytváření a upevňování vlastností je dlouhodobý proces. Není to otázka jedné, dvou, dokonce ani tří generací. Pokud chceme něco pozměňovat, musíme tak činit opatrně, žádoucí krev přidávat pouze po kapkách, ne po litrech. Zejména u povahových vlastností a instinktů se na jejich finální podobě podílí velké množství různých genů, které se mezi sebou

vzájemně ovlivňují, některé se dědí společně, jiné zcela nezávisle. Čím jsou si dva spojení jedinci méně podobní, tím obtížněji se odhaduje výsledný vrh. Zvlášť v případě, že už rodiče vznikli náhlým hnutím mysli, nikoli dlouhodobě ustálenou selekcí, a jejich fenotypové vlastnosti nejsou v genotypu příliš upevněné. Pracovní pes, aby byl dobrý, musí být velmi temperamentní, ale zároveň musí umět vypínat a odpočívat. Musí se umět ovládat, musí být vyrovnaný, aby zvládl značný psychický tlak. Chovatel výhradně exteriérových psů ale tyto vlastnosti příliš nepotřebuje. Jeho zvíře nikdo nevystavuje zátěži, přemíra temperamentu je spíš na škodu, nikdo po něm nechce bleskové reflexy ani nepotřebuje vypínač, protože toho není moc co vypínat. Tak prostě několik generací selekci na tyto vlastnosti odsune z předních pozic někam do zaprášeného potmělého kouta a příliš o ní nepřemýšlí. Nicméně bavíme se o borderkách, památky na prapředky pobíhající celý den u ovcí mu u jeho psů přesto zůstanou. Nikdo přesně netuší kolik, kde a čeho, ale něco tam je. Řekněme, že takovému chovateli se v podstatě omylem narodí lehčí temperamentní pes (u obou rodičů

se sejde pár pozapomenutých genů z předchozích generací). Dostane se ke sportovně založenému majiteli a ten ho s vidinou super extra mega temperamentu a rychlosti zkříží s pracovním psem. Co se stane? Může se stát v podstatě cokoli. Určitě se v takovém vrhu vyskytne jedinec s hezkým exteriérem, který je velmi temperamentní a zároveň si s tímto temperamentem dokáže poradit. Nepřetáčí se, dokáže odpočívat, dokáže i koordinovat své poněkud odlišné tělo. Je prostě skvělý. Ale takový jedinec může vzniknout jen za cenu toho, že ve stejném vrhu budou i psi s geny namíchanými naprosto odlišně. Například od pracovního rodiče zdědí úžasný drive, ale současně už nedostane do vínku onen vypínač ani vyrovnanou povahu. A bude z něj doslova vypatlaný magor. Nebo jiný zdědí dlouhé štíhlé nohy se strmějším postojem po jednom rodiči a mohutnější tělo a hlavu po druhém. K tomu zalíbení v divoké rychlosti a můžete si být jisti, že bude do pár let chromý. Těch kombinací je nespočet a vlastně jen jedna je dobrá. Dobrá borderka je dobře seřízený výkonný stroj. Pokud nezdědí všechna kolečka onoho skvěle vyváženého mechanismu, s velkou pravděpodobností nebude

jako borderka fungovat. Nešvar prudkých obrátů v selekčních kritériích se bohužel v mnoha rodokmenech opakuje i několik generací posobě. Není se pak co divit, že se rodí nevyrovnané vrhy a vedle skvělých psů se ve stejném spojení objeví i klubička nervů, se kterými mají jejich majitelé moře práce.

Pokud se ale zaměříme jen na pracovní typ, tak přeci přijdeme o všestrannost borderek.

Právě naopak. Dobrý pracovní pes vyniká temperamentem, učenlivostí, ochotou nebo spíš nadšením pro jakoukoli činnost, o kterou ho páníček požádá. Dobrý pracovní pes není ani náznakem nervózní nebo nezvladatelný, dobře vychází s jinými psy a vzhledem k člověku je velmi milý a podřízený. Právě na těchto vlastnostech je založena univerzálnost borderek. Naučí se cokoli a s nadšením. Stejně tak se budou ochotně válet v posteli a mazlit se s pacienty. Mají to prostě v povaze. Není zapotřebí je k tomu šlechtit, a dělat to na úkor pracovních vlastností je velmi nejistá hra na tenkém ledě. I u nás je spousta psů, kteří se věnují sportovnímu pasení a zároveň běhají agility, dělají sportovní kynologii, canisterapii, chytají

disky. Jednoduše řečeno, neexistuje racionální důvod selekci směřovat jakýmkoli jiným směrem, než jak byla nastavena před desítkami let skotskými ovčáky.

Jak je možné, že ISDS nemá pro chov žádná pevná pravidla, a přesto se jeho členové drží pracovního typu?

ISDS nepořádá výstavy ani agility. Je to sdružení ovčáků. Pes s registrací pouze pod ISDS není kandidátem na výstavy a v podstatě ani na vrcholné sportovní akce, které probíhají pod FCI. Tam, kde poptávka odpovídá původnímu určení plemene, nejsou žádné umělé mantinely zapotřebí, nastaví

je trh. U nás se selekce provádí už na úrovni chovatelů. Přijetí do KPOP (česká pobočka ISDS) není samozřejmostí, klub si vás musí nejdříve osahat a přijme vás pouze na základě doporučení svých členů. To je oproti všelidovému chovu pod FCI obrovský rozdíl.

Petra Mondscheinová

Existují i psi, kteří jsou současně pracovní i výstavně úspěšní - příkladem může být Lightspeed Fire Flyte (na fotografiích) - Agility 3, Trial class 3 (open class), podmínky pro titul Rakouský Show Champion splněny v březnu 2011

FOTOSOUTĚŽ „VODNÍ ŽIVEL“

Dorazilo nám mnoho soutěžních příspěvků a vybrat tři nejlepší bylo velmi náročné. Posuzovali jsme zejména splnění tématu, originalitu a provedení, tak jak to bylo v pravidlech. Dlouze jsme se rozhodovali i mezi druhým a prvním místem, ale nakonec

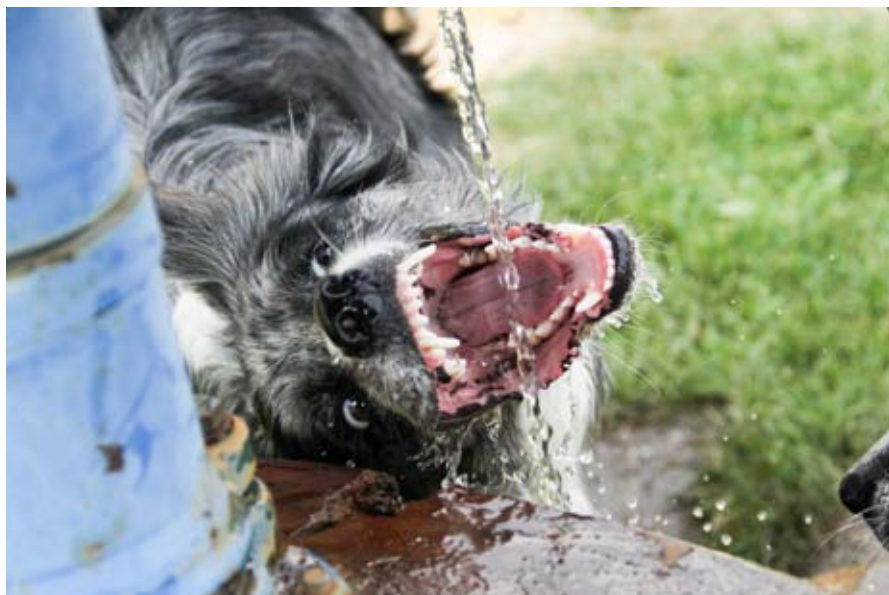
vyhrála Veronika Tvrdá s fotografií Farry Slezský Hrádek, a to doslova o „délku čumáku“, který se připletl na fotografii Martiny Beranové a nebyl retušován ani uříznut. :) Všem zúčastněným děkujeme za zaslané fotografie a třem výhercům gratulujeme! :)

1. místo - Veronika Tvrdá, Farra Slezský Hrádek

2. místo - Martina Beranová, Balada z Lantíkova

3. místo – Alexandra Jindová, My Free Man van de Hartenhoeve

Výživa psů

Na téma jak a čím krmit psa se mezi chovateli vedou časté diskuze. V současné době je dostupné nepřehledné množství zdrojů v literatuře i na internetu. Názory na výživu psů se však často různí a neřídka jsou informace i protichůdné. Ne vždy jsou tyto názory podloženy odbornými znalostmi o fyziologii trávení a potřebě živin a pro nezkušeného majitele není jednoduché se v problematice zorientovat.

Častou otázkou je, zda je pes masožravec nebo všežravec. Odpověď na ni však není jednoznačná. Stavba trávicího traktu psa odpovídá zařazením k masožravcům. Ve srovnání s býložravci i pravými všežravci je poměrně krátký a málo objemný. Žaludeční šťáva má vysoký obsah kyseliny chlorovodíkové a tím i nízkou hodnotu pH. To a skutečnost, že se ve slinách psů nenachází enzymy (amyláza, ptyalin), který štěpí rostlinný škrob, vedla pravděpodobně k mylné domněnce, že pes není schopný dobře trávit škrob a jiné sacharidy. To však není pravda, protože se u něj v počátečním

úseku tenkého střeva vylučuje pankreatická amyláza. Enzym, který dokáže škrob rozštěpit. Ve střevní šťávě se pak vyskytují další enzymy, které tráví štěpné produkty a jednodušší sacharidy (např. řepný cukr – sacharózu). Podle práce kolektivu vedeného švédským evolučním genetikem Erikem Axelssonem má pes ve srovnání s vlkem několikanásobně vyšší aktivitu genů kódujících enzymy amylázu a maltázu. To v raném prvopočátku domestikace umožnilo lépe využívat zbytky lidské potravy a proces domestikace se tím urychlil. Potravní potřeby psů jsou tedy do jisté míry podobné jako u vlků, ale trávení psa a vlka je odlišné. Psi kromě masa dokážou trávit a využít i rostlinnou potravu, pokud je upravená do podoby pro ně stravitelné. Dnešní domácí psi jsou tedy někde na hranici mezi masožravci a všežravci a z hlediska výživy je můžeme považovat za všežravé masožravce. V krmivu musí mít pes vyvážený poměr bílkovin, tuků a sacharidů, které slouží jako zdroj energie a jako základní stavební látky. Kromě toho musí z krmiva získat

také esenciální živiny, což jsou látky, které jsou nepostradatelné, a pes si je nedokáže vyrobit sám v dostatečném množství. Patří mezi ně vitamíny, minerální látky, esenciální aminokyseliny a esenciální mastné kyseliny. V krmné dávce by mělo pocházet 30 % energie z bílkovin, 30 – 60 % z tuků a 10-40 % ze sacharidů.

Bílkoviny jsou základní stavební látky organismu. Pro psy jsou důležitější bílkoviny živočišného původu, protože jsou lépe stravitelné a obsahují potřebné esenciální aminokyseliny. Potřeba bílkovin závisí na řadě faktorů. Z obecného hlediska platí, že čím jsou bílkoviny kvalitnější, tím jich stačí méně. Podle standardů AAFCO je minimální obsah bílkovin v sušině krmiva 18 % pro dospělé psy a 22 % pro rostoucí psy. Psi dokážou velmi dobře tolerovat i více než 30 % bílkovin v sušině. Extrémně vysoký příjem (nad 50 %) však zbytečně zatěžuje metabolismus jater a ledvin.

Tuky jsou hlavním zdrojem energie. Stravitelnost tuků je přes 90 % a jejich obsah v krmivu rozhoduje o jeho energetické hodnotě. Minimální doporučené množství tuků je 5,5 % v sušině u dospělých psů a 8,5 % pro psy rostoucí. Nedostatek

tuků se projeví na stavu srstí a kůže a výživové kondici. Nadbytek zase negativně ovlivňuje využitelnost některých živin.

Sacharidy nejsou pro psy nezbytné, ale jejich využití v krmné dávce je výhodné. Jsou rychlým zdrojem energie a pomáhají psům šetřit bílkoviny. Metabolické zpracování sacharidů je jednodušší než u bílkovin a jsou při něm méně zatěžovaná játra a ledviny. Vlákna zahrnuje strukturální sacharidy a dělí se na rozpustnou a nerozpustnou. Štěpit ji mohou pouze bakterie nacházející se v trávicím traktu. Ve vhodné formě a množství (2-5 % v sušině krmiva) přispívá ke správné funkci a zdraví střev. Nadbytek vlákniny snižuje stravitelnost živin a vstřebávání některých minerálních látek a vitamínů.

Při výběru krmení můžeme volit z více možností. Existují 3 základní způsoby krmení psů, které se dají použít tak, aby psovi vyhovovaly a zajistily mu odpovídající výživu.

- Krmení výhradně průmyslovými krmivy (granule, konzervy)
- Krmení domácí potravou (vařenou nebo syrovou)
- Kombinace domácích a průmyslových krmiv

Každý z těchto způsobů má přednosti a nedostatky a každým lze krmit dobře, ale i špatně.

Zcela nevhodné je podávání zbytků lidské stravy. Ta je většinou příliš slaná a kořeněná a může obsahovat nevhodné nebo přímo nebezpečné složky.

Krmení průmyslovými krmivy (především se jedná o granule) je snadné, rychlé a majitel nemusí mít žádné zvláštní znalosti z oblasti výživy. Na trhu je však v současnosti dostupná široká nabídka krmiv. Najít můžeme krmiva od kvalitních až po zcela nevhodná. Majitel psa by se tedy měl umět orientovat v nabídce a vědět, jak vybrat kvalitní krmivo. Nevýhodou těchto krmiv také je, že neznáme přesné složení ani kvalitu použitých surovin. Při výrobě jsou suroviny vystaveny poměrně vysokým teplotám, které snižují využitelnost některých živin. Výhodou kvalitních granulí je, že poskytují stabilní a poměrně vyváženou krmnou dávku.

Rozdíly mezi jednotlivými značkami granulí mohou být značné. Cena však nemusí být vždy dobrým ukazatelem kvality. Zatímco u levných krmiv nemůžeme čekat vysokou kvalitu, drahé krmivo nemusí být nutně

kvalitní. Při výběru je potřeba se zaměřit na složení, zvláště pak na seznam použitých surovin. Ty musí být uvedeny v sestupném pořadí podle hmotnosti. Na prvním místě je tedy surovina, které je v krmivu nejvíc. Na začátku seznamu by měly převážovat kvalitní živočišné produkty. Kvalita použitých masových mouček se dá odhadnout podle obsahu popela ve vztahu k celkovému množství proteinu. Nejlepší moučky bývají jednodruhové (kuřecí, jehněčí, lososová,...), méně kvalitní jsou označeny jako drůbeží, rybí apod. Suroviny označené jako vedlejší živočišné produkty jsou odpadní části a vnitřnosti. Je-li ve složení uvedené čerstvé maso, je třeba počítat s tím, že obsahuje přibližně 30 % sušiny, zbytek je voda. Jeho skutečný obsah v krmivu je tak výrazně nižší, než je uvedeno na obalu.

Kvalitní granule by neměly obsahovat sóju, pšeničný či kuřičný gluten, vedlejší živočišné produkty a chemické konzervanty. Masové moučky, tuky a obiloviny by měly být druhově určené.

Výhodou domácí potrawy je znalost použitých surovin. Krmné suroviny bývají zpracované še-

trnějším způsobem, případně se podávají syrové. Není potřeba přidávat konzervanty a krmivo bývá pro psa většinou chutnější. Nevýhodou jsou větší nároky na čas i znalosti majitele.

Maso a vnitřnosti se mohou podávat syrové či vařené, kosti musí být vždy syrové.

Doma připravovanou denní krmnou dávku není možné a ani nutné připravit tak, aby byla dokonale vyvážená, protože obsah živin v surovinách může být různý. Cílem by ale měla být živinově vyvážená krmná dávka v 1-2 týdenním období. Organismus psa se dokáže velmi dobře vyrovnat s krátkodobým nedostatkem či nadbytkem. Je ovšem nutné dávat pozor na dlouhodobou dysbalanci živin a zvláště opatrní by měli být majitelé při sestavování krmné dávky pro rostoucí psy.

V poslední době se značně rozšířilo krmení syrovou potravou (BARF). Výhodou tohoto způsobu je, že všechny obsažené živiny jsou v krmivu v nezměněné podobě. U psů krmených syrovou potravou majitelé často pozorují zlepšení kondice, osvalení, kvality srsti i čistoty zubů. Vysoká je také stravitelnost syrového masa. Rizikovým faktorem může být

i podávání syrových kostí. Ty jsou sice měkčí a pružnější, než tepelně opracované kosti, ale i u nich je nutné být při podávání opatrný. Měkčí bývají kosti z mladých zvířat. Naopak nebezpečné mohou být kosti ze zvěřiny, králíků a starší drůbeže, případně i kosti menších rozměrů (např. obratle). Nejbezpečnější je podávání mletých kostí. Důležité je psa na příjem kostí navyknout.

V neposlední řadě je také nutné vzít v úvahu skutečnost, že se v mase mohou vyskytovat patogenní bakterie, parazité a případně i viry. Proti bakteriím je jediná spolehlivá ochrana důkladné povaření. Přemrazení bakterie nezlikviduje, pouze se zastaví jejich růst. Psi jsou však vůči bakteriím v syrovém mase poměrně odolní. Neplatí to ale vždy. Většinu parazitů v mase je možné zlikvidovat hlubokým přemrazením při alespoň $-18\text{ }^{\circ}\text{C}$. U svalovce a tasemnic je nutné zmrazení po dobu alespoň 3 týdnů. Při krmení syrovým masem musí majitel dodržovat běžné zásady hygieny.

Tento způsob krmení má v sobě hodně pozitivních věcí, na druhou stranu ale skrývá i určitá rizika, která si někteří jeho příznivci neuvědomují, nebo je podceňují.

Majitel může volit různé možnosti, jak krmit svého psa. Není možné označit jeden způsob za nejlepší pro psy obecně. Každý jedinec má trochu jiné požadavky na výživu. Vždy je nutné vybírat takový způsob krmení, který vyhovuje

především konkrétnímu psovi. Zásadními ukazateli správně zvoleného krmiva jsou: dobrý zdravotní stav, aktivita, kvalita srsti a absence jakýchkoliv trávicích problémů.

Michala Kudrnová

Zdroje: <http://www.krmiva-erpemos.cz/clanky.html>

<http://www.cz-pes.cz/literatura-veterina-vyziva.php#Krmivo%20pro%20psa>

<http://www.aurumvet.cz/zlate-rady/veterinari-ordinace-aurumvet-vyziva-psu/>

Rozhovory s chovateli

Ing. Radko Loučka, CSc.

Naše CHS se jmenuje Akumulator. Když jsme vymýšleli jména pro CHS, tak jsme se snažili o charakteristiku nějaké vlastnosti BOC. V FCI vybrali Akumulator. Mělo by to být vyjádření toho, že BOC dlouho akumuluje energii a pak je schopná ji vydat v plné síle. Proto stále apeluji na to, že BOC taky potřebují klid, nejenom neustálý pohyb a soustředění, pokud tomu tak není, pak z nich totiž občas vyrostou absolutní magoři. BOC nemůže být ponechána pořád volně na dvorku, zvláště když má výhled na nějaká zvířata nebo auta, prostě na to, co se pohybuje. Nyní jsou v naší CHS staří psi, tak se naše CHS moc neetabluje. Na nějaké štěně se chys-

tám, ale asi to nebude fenka a tak velké plány s CHS Akumulator nemám.

Čím krmíte své psy?

Na základě výsledků krmivářských pokusů, které jsem organizoval, i z vlastních mnohaletých zkušeností, krmím psy výhradně granulemi. Krmení беру jako „rituál“, přesně ve stylu výsledků pokusů I. P. Pavlova, který u psů vyvolával slinění ještě před tím, než jim krmivo podal. Zbytky jídla

tzv. „od stolu“ nedávám zásadně. Pamlsky psi dostávají jako odměnu při výcviku. Hodně jich také dostanou tzv. „jen tak“ od klientů při canisterapii, což je jednou týdně, někdy za 14 dnů. Používám pamlsky chutné, ale málo výživné, aby nenarušily nutriční skladbu denní krmné dávky. Už asi 15 let používám krmiva, pochoutky a přípravky značky Fitmin.

V Dibaqu, dříve Fitminu, jsem pracoval 5 let a založil tam Chovatelské centrum, kde se testují krmiva právě u border kolií. V testacích bylo občas až 12 borderek. Jsem profesí výživářský specialista, pracuji ve výzkumném ústavu živočišné výroby a vedu již 13 let poradnu, ve které mimo jiné radím i z oblasti výživy psů. Mám tedy i přehled o tom, co občas chovatele trápí a i na základě toho krmím to, o čem jsem přesvědčený, že je pro psy dobré.

Používáte nějaké výživové doplňky? (Vitamíny, minerály, bylinky, kloubní výživu, ...)

Než jsem začal krmit psy granulemi Fitmin, tak jsem zkoušel různá značková, tzv. superprémiová krmiva, zhruba po dvou letech jsem měnil značku. Vždy se mi zdálo, že psům

začíná něco scházet. S granulemi Fitmin jsem byl spokojenější a tak jsem začal s firmou Fitmin spolupracovat. Když se mi zdá, že mají psi nějaký problém se zažíváním, srstí nebo pohybem, ale to není moc často, přidávám jim vitamino-minerální přípravky značky Fitmin. Sortiment nabídky Fitmin je natolik široký, že naplní veškeré požadavky. Všechny firmy, vyrábějící granule pro psy, inzerují, že jsou jejich granule komplexní a vyvážené, přitom každý výrobek i pro stejný typ psa a jeho aktivity obsahuje jiné energetické živiny a stavební látky. Každý pes je totiž jiný a navíc má v některém období života i jiné požadavky. Proto je třeba psy pozorovat a na jejich potřeby reagovat. Když jedno krmivo nevyhovuje, jiné vyhovovat může.

Zvykáte odchovávaná štěňata pouze na komerční krmiva nebo i na doma připravovanou stravu (syrovou či vařenou)?

Jak již z předchozích mých odpovědí vyplývá, tak krmím psy granulemi a to platí i pro štěňata. Zpočátku granule krátce před jejich předložením namáčím, ale po několika týdnech přecházím na suché granule. Je to výhodné v tom,

že se nemusí nespotřebované krmivo vyhazovat. Velmi rychle se mi podaří odhadnout, kolik granulí štěně spotřebuje tzv. „na jeden záta“ a jakmile zvedne hlavu, misku mu seberu a nové granule dostane až zase při dalším krmení. To praktikuji i u starších psů, akorát

je už nepozorují, z misky jim zbylé granule odeberu zhruba po půl hodině. Hlavní výhodou granulí je jednoduchost a nenáročnost jejich používání, relativně vyvážené živinové složení, snadná manipulace, delší stabilita kvality a malé nároky na skladování.

Monika Švarcová

Naše první borderka Babe Bohemia Alké k nám přišla v roce 1996 a chovatelskou stanicí pro chov border kolií jsme založili v roce 1998, nazvali jsme ji „z Černobílych“. Snažíme se odchovávat štěňata zdravá, s vyrovnanou povahou, zajímavým rodokmenem a s hezkým exteriérem, který nejde do extrémů. Takové BOC, které dělají svým majitelům radost, ať se s ní rozhodnou dělat cokoli.

Čím krmíte své psy?

Krmím granule a syrové maso. Celkově je to asi 2/3 granule, 1/3 maso. Nemíchám to, v jeden den dostanou pouze jeden typ krmení. Pokud jde o značku granulí, krmím Sam's Field a Essential. Víím, že to asi není ideální způsob, ale na druhou stranu, naši psi nemají s přechody problém a nevypadá to, že by jim tento způsob nevyhovoval.

Používáte nějaké výživové doplňky? (Vitamíny, minerály, bylinky, kloubní výživu, ...)

Používám jak u kterého psa - přidávám např. lososový olej, starouškům boswelliu, když chci podpořit výměnu srsti a růst nové tak biotin. U mladých dávám collagen, v případě nějakého problému a kulhání Stride.

Zvykáte odchovávaná štěňata pouze na komerční krmiva nebo i na doma připravovanou stravu (syrovou či vařenou)?

První příkrm našich štěňat je většinou kvalitní syrové maso. Do

odběru jsou naučená na suché i máčené granule, ale syrové maso také průběžně dostávají (hovězí, skopové, nebo kuřecí i s kostí),

nemají pak problém s případným přechodem na tento způsob krmení u nového majitele.

Nikol Vydrová

CHS Black Chevers - snažím se o chov BOC jak má být, plných temperamentu, pracovního nasazení a chuti do práce, nejde říct že se snažím vždy o stejný typ exteriéru, protože mí psi pochází z různých linií - nicméně základem chovu má být snaha o zdravou, temperamentní BOC, atletické postavy, s chutí pracovat za všech okolností. A v chovu by mělo hodně jít také o to, že na druhou stranu má být chovatel i náročný na výběr majitele - je důležité vybrat majitele, který svého psa bere jako parťáka, člena rodiny za všech okolností, protože pes bude při Vás stát ve zlém i dobrém, to samé by mělo platit i naopak.

Čím krmíte své psy?

Své psy krmím doma připravovanou stravou - syrové maso, přílohy, doplňky.

Používáte nějaké výživové doplňky? (Vitamíny, minerály, bylinky, kloubní výživu, ...)

Ano, výživové doplňky používám - od mořských řas, různé typy olejů, vitamíny, minerály a především kloubní výživu - ne že bych do misky denně dávala vše vypsané, někdy méně znamená více.

Zvykáte odchovávaná štěňata pouze na komerční krmiva nebo i na doma připravovanou stravu (syrovou či vařenou)?

Štěňátka krmíme stejně jako dospělé psy, tedy syrovou stravou, nicméně část nových majitelů přechází na komerční krmiva a nezaznamenala jsem případ, kdy by štěně mělo s tímto přechodem problém. Já osobně však preferuji stravu, která je jejich zažívání přirozenější.

Bořivoj Šimek (a Michaela Nováková)

Border koliím se věnuji od roku 2001 a moje chovatelská stanice se jmenuje Hardy Horde. Na chovu borderek se značkou HH, se samozřejmě podílela i moje první žena, která později po našem rozchodu sama odchovala také dva ze zatím posledních třech vrhů. Od roku 2010 jsem majitelem pouze dvou seniorů, kteří nejen v české populaci borderek zanechali nesmazatelnou a troufám si říci, že velmi solidní stopu. Jsou jimi Indy - Crazy Brown Gasko Prim a především zakladatelka rodu Hardy Horde - Ange White Face Gasko Prim, která nás bohužel nedávno opustila. Chovnou fenu momentálně nevlastním, ale protože žiji s přítelkyní, která je majitelkou stanice Fast and Foolish, mohu v chovu borderek i nadále uplatňovat svoje znalosti a získávat nové a nové zkušenosti.

Otázka “čeho chci v chovu dosáhnout” mě trochu zaskočila. Žádný cíl vlastně nemám a nikdy jsem neměl. Dokonce si myslím, že nějaká úzká specializace chovu směřující za nějakým cílem, může být plemeni spíše na škodu než přínosem a nezdráhám se to říkat nejen v souvislosti s výstavami, ale i v souvislosti se sporty a dokonce

i v souvislosti s pasením. Chci se i nadále věnovat chovu a výchově typických border kolií, které se uplatňují v celé řadě činností. Chci i nadále chovat s vyloučením možnosti onemocnění dědičnými chorobami, které se na základě testů DNA vyloučit dají. Chci i nadále novým majitelům našich štěňátek vysvětlovat, že případné vady v chování nebo například i ve stavu kloubů jejich psa nemá smysl hledat v jeho rodokmenu. Chci se i nadále vyhýbat zdravotním rizikům, která s sebou nese gen merle a chci proto i nadále chovat borderky obyčejných barev. V budoucnu chci samozřejmě také pokračovat v chovu i pod jménem stanice Hardy Horde.

Čím krmíte své psy?

Svoje psy krmíme už asi 10 let superpremiiovými granulemi PROformance. Ti, kteří aktivně závodí, dostávají granule pro aktivní psy (ActiveAdult) a jen

jednou nebo dvakrát do roka koupíme pytel tzv. zátěžovek (ProPower). Starší psi, kteří už netrénují pravidelně a závodí jen občas nebo vůbec, dostávají granule s nižším obsah proteinů i tuků (Maintenance nebo LambRice). Naši psi mají rádi také ovoce a zeleninu.

Používáte nějaké výživové doplňky? (Vitamíny, minerály, bylinky, kloubní výživu, ...)

Výživové doplňky nepoužíváme trvale. Granule, které používáme, mají ve vyvážených poměrech všechny látky potřebné k běžnému i k aktivnímu životu psa. Dlouhodobě (od jara do podzimu) dáváme pouze Pangamin, který má částečně repelentní účinek na klíšťata. Například na podzim

někdy přidáváme vitamin C. Seniorům a při pohybových potížích i aktivním psům někdy přidáváme například Alavis nebo samotné MSM. V tréninku ani při závodech nepoužíváme žádné přípravky tlumící bolest.

Zvykáte odchovávaná štěňata pouze na komerční krmiva nebo i na doma připravovanou stravu (syrovou či vařenou)?

Štěňátka od nás odcházejí zvyklá na suché granule a v kupní smlouvě máme uvedeno, že takto doporučujeme krmit do jednoho roku života. Ne proto, že bychom byli nějakými odpůrci barfování, ale kvalitní granule považuje pro štěně a rostoucího psa za lepší i řada přátel, kteří dospělé psy krmí masem.

Miroslav Koško

CHS Miveko jsem založil v roce 1993 s cílem chovat čistokrevná plemena ovčáckých psů. Protože pracuji s dobytkem, bylo mým hlavním záměrem využítí psů při této práci. Od roku 1999 se věnuji pouze chovu pracovních linií plemene Border collie.

Čím krmíte své psy?

Krmím přes léto převážně suché krmení - granule, v zimě dávám větší podíl skopového masa.

Používáte nějaké výživové doplňky? (Vitamíny, minerály, bylinky, kloubní výživu, ...)

Nedávám žádné doplňky ani pamlsky.

Zvykáte odchovávaná štěňata pouze na komerční krmiva nebo i na doma připravovanou stravu (syrovou či vařenou)?

Štěňata u mne dostávají granule, kravské mléko, maso a vajíčka.

Naše cesta aneb Aywy a já

PhDr. Kateřina Jančaříková, Ph.D.,
držitel 3. výkonostní třídy SZBK

Když jsme před více než sedmi lety poprvé přišly s Aywy mezi záchranáře, opakovaně jsem slyšela: „Proč sis pořídila borderku, když chceš dělat záchranářinu?“

A i když mne záchranářské závody spíše netěší, přece jen jsem se nemohla ubránit určitému uspokojení, když jsem jejich ideální záchranářské plemeno s borderkou opakovaně porážela. Nyní pobaveně sleduji, že mnozí z tehdy nepřijemných kritiků dnes borderku také mají.

Záchranná kynologie je speciálním odvětvím kynologie. Je založena na pachové práci psa. Cílem je vycvičit psa tak, aby dokázal v různých prostředích vyhledávat lidi. V tomto odvětví jsou různé specializace a směry. Ty jsou určeny jednak podle toho, co pes vyhledává (všechny živé lidi, konkrétního člověka, lidské ostatky) nebo podle toho, v jakém prostředí pracuje (sutiny, plochy, laviny, voda). V současné době mohou týmy skládat záchranářské zkoušky podle několika zkušebních řádů, z nichž nejznámější je národní zkušební řád a mezinárodní zkušební řád. Záchranné práce vykonávají psi profesionálů (policistů, hasičů) a dobrovolníků (členů záchranářských organizací, z nichž nejpočetnější je Svaz záchranných brigád kynologů České republiky). Jejich připravenost se v posledních letech prověřuje atesty ministerstva vnitra.

Myslím, že jsme s Aywy také dokázaly, že borderky na záchranářinu mají. Navázaly jsme tak na památku Cida Akumulátor Ivety Matzenauerové a Clairry Coly Queen Šárky Barcalové a i dalších border kolií především ze zahraničí.

Směřujeme do praxe, nakonec odklikou přes závodění

Naším cílem bylo vždy pomáhat potřebným lidem. Tedy připravit se tak, abychom mohly skutečně pomáhat, když se někdo ztratí. K tomuto cíli jsme chtěly směřovat co nejrychleji. Vybraly jsme si proto národní zkušební řád, který psy i psovody oproti řádu mezinárodnímu připravuje více do praxe, a specializaci plochy, protože domy u nás zase tak často nepadají, kdežto bloudících dětí, stařečků a stařenek je dost.

Nakonec se ukázalo, že cesta do praxe není tak přímá a hlavně, že záleží na tom, ve kterém regionu člověk bydlí a na dalších okolnostech, často více, než na samotné práci psa. Také se během naší přípravy různě měnily podmínky, které umožňují využívat psy v praxi. Někdy jsem si připadala, že se k vytyčenému cíli nikdy nedostaneme a byla z toho smutná. Mnoho dobrovolných

záchranářů ve skutečnosti ani při pátrání pomáhat nechce, i když si to mnozí nahlas nepřiznají. Takže mnozí přátelé naši frustraci nepochopili. Pamatuji si jeden večer, kdy jsme seděli po tréninku s vínkem, jak mi jedna osoba řekla: „Ty chceš do praxe, ale vždyť jsi zatím nic nepředvedla.“

I proto se ukázalo nutným náš tým zviditelnit, a tak jsme začaly také závodit. Na první Český pohár v plošném vyhledávání jsme nastoupily v roce 2010 a pro mne překvapivě jsme byly čtvrté. V průběhu let jsme nastoupily na tento závod ještě dvakrát (v roce 2013 podle zkoušky ZTV2 a v roce 2015 podle ZTV3) a vždy jsme ho vyhrály. V roce 2015 jsme nejen opakovaně složily těžkou zkoušku ZTV3, ale předvedly tak perfektní práci, že nám rozhodčí z celkového počtu bodů strhla jen jediný bod a udělila nenárokový CACT. K tomu jsme jen o týden později přidaly vítězství v Českém poháru ZZP3 (práce v sutinách) a vybojovaly jsme si postup na mistrovství republiky. Čili jsme se prosadily i v odvětví, kterému jsme se původně věnovaly jen okrajově.

Zviditelnily jsme se dost. V kategorii, kterou jsme si vybraly (plošné

vyhledávání) se udržujeme několik let mezi nejlépe připravenými týmy. A musím přiznat, že závodění, které jsem považovala (a částečně stále považuji) za pro záchranáře ne úplně vhodné mne psychicky otužilo a taky i začalo mírně bavit. Ale pravá záchranářina je o tom být připraven pomáhat, mít stále dost natrénováno a také zabaleno na případnou akci, umět vyrazit, když by to bylo potřeba. Největší radost máme proto samozřejmě z toho, že jsme již dvakrát jely pomáhat při plošném pátrání, jednou na pozvání Policie ČR a podruhé v rámci tzv. občanské výpomoci. Záchranářině se věnujeme společně s manželem, dětmi a s přáteli. Více o nás a naší smečce si můžete přečíst na aywy.blog.cz, kde je zachycena cesta krok za krokem.

Plusy a minusy

Aywy záchranářská práce nesmírně baví. Stačí začít připravovat batoh a už se natěšeně vrtí a skáče do auta, abych ji náhodou nezapomněla doma. V terénu pracuje a nekouká na vlastní únavu, ani na překážky. Pro ni je naše hobby jen přínosem. Pro nás, lidi, je to skutečně nákladný koníček – je třeba cestovat po celé

republice, nakoupit vybavení, platit si trenéry a semináře atd. Na druhou stranu jsme se i my posunuli, vypracovali a otužili, hodně jsme se toho naučili, získali nové přátele, udržujeme snadno optimální váhu a kondici. Také jsme se naučili propojovat záchranářské výjezdy s aktivitami, které baví našeho syna (poznávání památek v okolí), a být naprosto samostatní. Když někde přijedeme, tak máme vše potřebné s sebou (vodu, jídlo, krmení, vybavení, a to vícero, kdyby se něco rozbilo/ztratilo, náhradní oblečení, lékárničku, vysílačky, GPSky). V průběhu let jsme se naučili neočekávat, že nám někdo něco dá nebo odpustí jen proto, že máme záchranářského psa. Za Aywy platíme veškeré poplatky městu, vybavení jsme si nakoupili za vlastní peníze. Ano, občas se přihodí, že někdo nám něco neočekávaně nabídne, např. nocleh v teple domova místo ve stanu na cvičáku. A to je pak jako zázrak.

Zajímavým článkem o hledání ztracených „oveček“ přispěla Kateřina Jančaříková již do čísla 29, které je dostupné na webu BCC CZ.

Aywy z Ohromujícího světa je hnědobílá border kolie, která se narodila 3. 4. 2007 v chovatelské stanici Ivy Rácové. Je to maminka dvou vrhů v CHS Storytelling. Pět z jejích potomků se také věnuje záchranařině.

Složila záchranařské zkoušky ZZZ, ZTV 1, ZTV2, ZTV3, ZP 1, ZP2, ZP3, ZPC, ZLP 1, ZLP C, RH-E. Má nominaci na atesty ministerstva vnitra v plochách i v sutinách.

Z ostatních zkoušek složila ZOP, F1, ZPU 1, ZZO, BH a také zkoušky canisterapeutické.

Závody v plochách:

Český pohár ZTV (podle ZTV 2) Hradec Králové, 2010 - 4. místo

Český pohár ZTV (podle ZTV 2) Vlkov, Olomoc 2013 - 1. místo

Český pohár ZTV (podle ZTV 3) Praha, 2015 - 1. místo, CACT, pohár za nejlepší vyhledávání

Závody v sutinách:

Český pohár ZP (podle ZP3) 2013 Spáleníště - 11. místo

Pohár ČEZ 2013 Hluboká nad Vltavou (podle ZP2) - 2. místo

Pohár prezidenta 2014 Žatec - Chbany (podle ZP3) - 9. místo

Český pohár ZP 2014 Žatec - Chbany (podle ZP3) - 10. místo, první náhradník na Mistrovství ČR

Pohár prezidenta 30.5.2015 - 12. místo

Český pohár ZP3 5.9.2015, Ostrava Vítkovice - 1. místo, pohár za nejlepší speciál, putovní pohár Petra Staňka za nejlepší vyhledání

Praktická nasazení:

29.3.2012 - pátrání na výzvu Policie ČR po muži, který ohlásil sebevraždu. Prohledáno 17 ha terénu nedaleko Jaroměřic. Muž se v něm nenacházel.

15.8.2015 - pátrání v rámci občanské výpomoci na výzvu ZBK Praha po pohřešovaném muži z Mníšku Bod Brdy. Přidělený terén byl pečlivě prohledán v dusnu a horku. Muž se v něm nenacházel. Později byl muž nalezen oběšený na jiném místě, než jsme pátrali a než pátrali i ostatní kynologové.

DOGRISBEE

Dogfrisbee - jedna z možností, jak trávit volný čas se svým psem, ať už závodně, nebo jen rekreačně. Jde o sport, u kterého je potřeba tým, čili psovod a pes, létající talíř a dostatečně velký rovný plac. Trénovat tedy může opravdu každý, kdekoli a kdykoli. Ale doporučuji, zejména v začátcích, zajet na seminář, ať se dozvíte jak správně s pejskem začínat a s jakými prvky počkat na později.

Kdy a jak začít

Dogfrisbee je sice sport, u kterého se bez psa neobejdete, přesto 80 % tréninku by měl být trénink pouze psovoda. Házet, házet a házet, to slyšíme na tréninku dnes a denně. Na distanční disciplíny stačí, když se naučíte dobře házet backhand, na freestyle už je potřeba více různých hodů a vše je potřeba se naučit nejprve bez psa, abychom mu špatně hozeným diskem neublížili.

Stejně jako u jiných sportů je potřeba pejska správně motivovat, aby ho frisbee bavilo. Což v tomto

případě nebývá problém, zejména u rozených aportérů. Proto se v první fázi tréninku soustředíme na zájem o disk, chytání disku v pohybu házením tzv. rollerů, přinášení a pouštění. Takto je možné trénovat i s mladým

psům, samozřejmě ale musíme brát ohledy na věk a netrénovat příliš dlouho! S výskoky není potřeba nikam spěchat, zejména u různých freestyleových prvků se vyplatí počkat. Stejně jako psa,

kteřý neumí pořádně povel lehni, nemůžete učit odložení za chůze, tak psa, kteřý neumí správně chytat disky, nemůžete učit např. flipy (tj. chycení disku ve výskoku, přičemž se pes otočí o 360°).

Co vlastně takové dogfrisbee obnáší? Co si pod tím představít? Asi správně většina tuší, že člověk hází létající talíř a pes ho chytá. Jak? To záleží na konkrétní disciplíně. Dogfrisbee disciplíny se dělí do dvou kategorií, tzv. distanční disciplíny a freestyle.

Distanční disciplíny

Distanční disciplíny máme oficiálně čtyři, Super Pro Toss & Fetch (SPTF), někdy se také setkáte s názvem Super MiniDistance (SMD), DogDartbee, Paralelní TimeTrial a Quadruped. Všechny distanční disciplíny mají pár společných pravidel, důležitá je vzdálenost, hází se pouze jedním diskem a nemusíte se učit žádné neobvyklé hody.

Při SPTF máte k dispozici hřiště o rozměrech minimálně 40 x 70 yardů (1 yard = 0,914 metrů) a časový interval 1,5 minuty. Hřiště je po celé délce rozděleno na 5 polí dlouhých 9 yardů, kdy pole nejbliže startovní čáře je obodováno 0 body,

druhé pole jedním bodem, další dvěma body atd. Uprostřed hřiště je přes celou jeho délku tzv. středovka, tedy prostor, 5 yardů široký, kde je chycený disk lépe bodovaný. V případě, že pes chytí disk ve výskoku, připočte se mu půl bodu navíc, pokud s chyceným diskem dopadne do středovky, získá tím dalšího půl bodu k dobru. Během vymezeného času hází tým tolik hodů, kolik stihne. Do výsledků se mu však započítává pět nejlepších hodů v každém kole. V jednom kole můžete získat maximálně 25 bodů, celkový výsledek udává součet bodů ve dvou kolech SPTF.

DogDartbee je disciplína zaměřená na přesnost. 18,25 metrů od startovní čáry je umístěn střed kruhového terče o průměru 6,5 metru. Tento terč má celkem čtyři kružnice a opět je různými body hodnoceno, kam pes dopadne s chyceným diskem, přesněji řečeno, kde skončí jeho přední nohy. Uprostřed terče je zóna za 100 bodů, kolem ní zóna za 50 bodů, okolo za 30 a nejvíce na okraji terče je zóna za 10 bodů.

Prvně se hází kvalifikační kolo a osm nejlepších týmů postupuje dále do semifinále. V kvalifikačním kole má každý tým 9 hodů a libovolný čas.

TimeTrial je disciplína, kde vyhrává “nejrychlejší” tým. Úkolem v kvalifikaci je, aby pes chytil dva disky za hranicí 20 yardů v co nejkratší době. Tentokrát z kvalifikace postupuje 16 nejrychlejších týmů, kteří se proti sobě utkají ve vyřazovacích duelech. To v praxi znamená, že jsou dvě hřiště vedle sebe a dva týmy startují zároveň. Tým, který byl rychlejší, postupuje do dalšího souboje a pomalejší vypadává.

Quadrupeď je disciplína zaměřená na dálku. Je to jediná z distančních disciplín, kde mají muži a ženy svou kategorii. V ostatních distančních disciplínách soutěží všichni proti všem.

I quadrupeď má kvalifikaci. V tomto případě spočívá kvalifikace v tom, že každý

hází disk na dálku, aniž by pes chytil. Podle naházených metrů se vytvoří skupiny závodníků a pak se přejde k vyřazovacím kolům. Z každé skupiny, ve které jsou jak lepší, tak horší týmy, postoupí jeden tým do finále. Na závěr dostanou všichni, kteří nepostoupili, poslední šanci a ten, jehož chycený hod bude nejdelší, se přidá k finalistům.

Kde můžete trénovat

Na frisbee závody se sjíždějí lidé z různých koutů České Republiky. Někteří vyrazí jen na nějaké intenzivní tréninky, jiní se schází pravidelně a trénují sami nebo pod něčím vedením.

Pro představu pár tipů na tréninky najdete na <http://www.discdog.cz/kontakty/oblastni-kluby>

Co potřebujete k účasti na závodech

V dogfrisbee se žádné zkoušky neskládají, na rozdíl od agility či sportovní kynologie. Na závodech tedy nemusíte být nikde členem, nepotřebujete žádný výkonnostní průkaz ani nic jiného. Přehled všech plánovaných oficiálních akcí se dozvíte na webu www.discdog.cz, kde jsou ke stažení propozice i přihláška ke každému závodu. Stačí vyplnit přihlášku a zaplatit startovné.

Závodů se smí účastnit pouze psi starší 18 měsíců. Věk psovoda není ničím omezen. Samozřejmostí je očkovací průkaz s platným očkovaním, čipování či tetování povinné není. Na akce je zakázán vstup háravým fenám.

Úspěchy českých týmů

Mezi českými týmy máme spoustu úspěšných závodníků, kteří reprezentují ČR na mezinárodních soutěžích a mistrovstvích. Budeme-li se držet tématu článků, tedy distančních disciplín, pak nesmíme zapomenout na držitele rekordů v quadruedu.

Jak bylo již zmíněno, quadrupeď se dělí na kategorii mužů a žen a každá kategorie musí mít svého držitele národního rekordu. Za muže je jím Jirka Piskoř s border kolíí Abby (Attractive Abbygaile Fast and Foolish) s hodem dlouhým 91 metrů. Kdo na dogfrisbee závody jezdí, ten však ví, že chlapi se v quadruedu předhánají každým dnem a překonávají nejen své rekordy. Je jen otázka času, kdy Abby chytí disk za hranicí 100 m a stanou se tak držiteli nového, možná nejen českého rekordu.

V kategorii quadrupeď ženy je držitelkou českého rekordu Kristýna Nosková s borderákem Mejzím (Amazing Cloudy ranč). Jejich hod dlouhý 84,16 metru je nejen českým ženským rekordem, ale také rekordem evropským i světovým!

Zuzana Novotná

Hersenwerk pro psy

Velmi pravděpodobně slovo vyznívalo, že většině psů hersenwerk [hersenwerk] slyšíte stále něco chybělo, i když se jim (nebo spíš čtete) poprvé a v hlavě dostávalo procházek a cvičení.

vám hned naskočila otázka: co to je a proč to má tak divný název?? Hersenwerk je holandské slovo a dalo by se přeložit jako hlavolam. Takže hersenwerk voor honden – hlavolamy pro psy. Avšak hersenwerk je celý propracovaný koncept, není to zdaleka jen o tom předložit psovi nějaký hlavolam. Při správném využití je to nejen zábava pro

psa, hersenwerk má i terapeutické účinky na psy, jež my lidé označujeme za problémové. A právě proto ponecháváme ono holandské slovíčko a používáme jej i v naší české mluvě, aby v tom bylo jasno.

Trocha historie

Hersenwerk pro psy má kořeny v Holandsku, kde s tím zhruba před 10 lety začaly paní Inge van Harte a Marleen van Baal.

Během své letité praxe profesionálních psích trenérů a terapeutů

Hlavolamy stimulují všechny smysly Vašeho psa a důkladně zaměstnají jeho mozkovou činnost. Pes musí najednou uvažovat kreativně a sám, bez našeho vedení, bez povelů.

Psi, kteří pracují s psími hlavolamy, musí vymyslet způsoby jak získat ten uschovaný pamlsk či objekt.

Musí se velmi dobře soustředit. Pro většinu psů je 10 -20 minut hersenwerku denně dostačujících k tomu, aby se „duševně unavili“ a byli spokojeni. Samozřejmě časový údaj je velmi individuální.

Měli stále větší potřebu sami vymýšlet různé aktivity jak zaměstnat svůj vlastní mozek. Většina těchto aktivit nebyla příliš vítaná jejich majiteli a proto Inge a Marleen začaly vymýšlet jak toto stimulovat v činnost, která bude nejen přijata majitelem psa, ale na které se může i podílet. A tak vznikly postupně různé psí hlavolamy a způsoby jak psa psychicky zaměstnat a dopřát mu tak naprosté uspokojení se sebou samým.

Na jaře roku 2014 přivezla do České republiky první workshopy hersenwerku Iva Paštová. Původem Češka, žijící v Holandsku. Workshopy měly neuvěřitelný ohlas a tak se na podzim téhož roku opakovaly. To už k nám do Čech a na Moravu nezavítala jen samotná Iva, nýbrž i sama zakladatelka Inge van Harte. Proběhlo zde i školení hersenwerku českých instruktorů. Licenci prozatím získaly pouze dvě instruktorky v ČR (a jedna v SR). Konkrétně já, Šimona Drábková, a Helena Hejzlarová. Až si další instruktorky a instruktoři doplní vzdělání a absolvují stáže, naše řady se rozrostou.

Princip

Dost teorie, zajímavější je, jak to vypadá v praxi. Jednoduše řečeno je hersenwerk pro psy naprosto stejný jako pro nás lidi - jsou to hlavolamy, křížovky a jiné, kde musíme přemýšlet jak je vyřešit. Nebo jsou to uklidňující činnosti, u kterých se nemusí zas až tolik přemýšlet, dají se označit za

relaxační a ke kterým se uchylujeme po náročném dni: sledování televize, čtení knížky, pletení a jiné ruční práce a dalo by se pokračovat. Pro každého člověka je vhodné něco jiného a stejně tak je tomu u psů. Existuje nekonečné množství psích hlavolamů a hersenwerk je založen na jejich samovýrobě. Nemusíte tedy kupovat drahé hlavolamy, můžete si je vyrobit z materiálů běžně dostupných v domácnosti a dokonce i z odpadu, který byste bývali vyhodili. Ale pozor! V hersenwerku nejde o to vyřešit hlavolam, porovnávat jak řeší hlavolamy můj pes a jak pes mého kamaráda či souseda. V hersenwerku jde o tu činnost jako takovou. Není cílem vyřešit hlavolam. Cílem je uvolněný a zrelaxovaný pes. A při tom vůbec nemusí hlavolam dokončit.

Duševní hygiena

Hersenwerkráda nazývám duševní hygienou psa. Psi žijící v lidské společnosti přebírají naše zvyklosti a mnohdy i naše problémy. Takže se není čemu divit, že stále více psů je zralých na návštěvy psího psychoterapeuta. Dnešní uspěchaný a umělý svět je „nezdravý“ pro lidi i pro psy. A zde je další z důvodů, který zakladatelku hersenwerku Inge inspiroval k vytvoření konceptu hersenwerku. Psychologická terapie je drahá a těžko dostupná běžným majitelům psů,

Efekty hersenwerku

- Příliš hyperaktivním psům nabízí uklidnění a uspokojení jejich touhy po činnosti
- Nejistým psům pomůže přemoci strach a nedůvěru
- Je velmi vítanou částí běžného tréninku a psí terapie
- Pomůže starším psům zůstat v kondici
- Nabízí rozptýlení (je velmi vhodný pro útulkové psy, vodící a asistenční psy...)
- Pomůže při rekonvalescenci po úrazu, operaci apod.
- Učí psy koncentraci a sebekontrolu
- Štěňata se skrze hersenwerk dobře socializují a seznamují s nejrůznějším materiálem

kteří mají potíže. Správně dělaný hersenwerk dokáže mnoha psům onu terapii nahradit. Proto se pořádají workshopy hersenwerku, kde se majitel naučí lépe číst svého psa, dále jak mu vytvořit hlavolam na míru, jaké jsou signály únavy, frustrace či iritace psa (ano i naši chlupáči prožívají podobné pocity jako my), a jak svému psu skrze hersenwerk pomoci od obtíží jako je stres, strach, hyperaktivita, nízké sebevědomí a podobně. Bohužel se v dnešní době stále víc a víc setkávám s border kolie, jež mají některý z těchto problémů. Jak přišel boom borderek objevili se jedinci, jež se velmi liší od onoho ideálu ovčáckého psa, který doslova dýchá pro to, aby pomáhal svému člověku, klidně od rána do večera, ale zároveň dokáže i nečinně odpočívat a čekat až bude příležitost uplatnit se. Miluje lidi a s ostatními psy je nekonfliktní.

Hersenwerk a mé border kolie

Moje dvě border kolie se řadí k onomu ideálu. Přesto i u nich hersenwerk občas využívám. Můj nejstarší pes Beamer, kterému táhne na 13 let, má již omezené možnosti uplatnit se jako dřív. Navíc bohužel chytil anaplasmózu a v důsledku toho se u něj objevila

meningitida, která zasáhla centrum rovnováhy v mozečku. Je tedy velmi vážně nemocný. V rekonvalescenci hojně využívám hersenwerk. Mladší, tříletá fena Aša jde do všeho naplno a skrze hersenwerk se učí pracovat i v modu relaxace. Často u ní využívám hersenwerk pro zklidnění se po práci. I já se potřebuji po adrenalinových zážitcích uklidnit relaxační činnostmi, což je pro mne třeba procházka v lese a nebo sledování televize. Seriál Teorie velkého třesku je pro mne téměř večerním rituálem. :-)) A stejně tak to má Aša. Po adrenalinové aktivitě, čímž je pro ni jakákoliv práce pod mým vedením, ji pár pamlsků ve vhodném hlavolamu dokáže krásně zrelaxovat.

Pomoc pro bázlivé psy

Hersenwerk se dá velmi dobře uplatnit i v případě bázlivých psů. Samozřejmě neodstraní jako mávnutím kouzelného proutku panickou hrůzu. Ale velmi pomáhá překonat strach z objektů, ze situací a dokonce i ze zvuků. I proto pořádám již druhý rok speciální workshop na téma jak zvládnout vánoce a silvestr, čas ohňostrojů. Strach ze střelby a ohňostroje je bohužel problémem mnoha border

kolií. A nakonec hersenwerk využívám i při práci s reaktivními psy. Bohužel dnes už se mezi tyto psy mnohdy řadí i některé border kolie. Skrze hersenwerk časem dokáží tito psi pracovat jeden vedle druhého, bez toho, aby na sebe štěkali či se jinak kontaktovali.

Bezpečnost je na prvním místě

V hersenwerku je velmi dbáno na bezpečnost. Pes se při práci musí cítit uvolněně a toho docílíme jedinečně tak, že mu vytvoříme bezpečné prostředí. Proto na workshopech pracují psi odděleně a na vodičkách, aby se vzájemně nerušili. Pes, který má strach z prostředí, pracuje v ohrazeném koutku, kde si může být jist, že mu nehrozí žádné nebezpečí zvenčí. I v domácím prostředí je třeba zajistit pejskovi nerušené místo. Tedy klidný prostor kam v tu chvíli nemohou vpadnout děti, nebo návštěva, další psi v domácnosti a jiné rušivé elementy. Už jsem se zmínila, že hersenwerk využívá k tvoření hlavolamů pro psy nejružnější materiály, ale pozor - vždy to musí být bezpečné materiály.

Dva základní typy hlavolamů

Rozlišujeme dva typy hlavolamů: “Ham a vím hlavolamy”

a “mozkolamy”. Sám název už trochu napovídá, ale rozeberme si je podrobněji. Ham a vím je jednoduchý hlavolam, který nepotřebuje návod. Pes k hlavolamu přijde a může rovnou začít řešit. Jejich účelem je uvolnění a rozptýlení psa. Příkladem „hamavímu“ je třeba krabice a v ní zmačkané noviny a mezi nimi poházené pamlsky. Dále lavorek s plastovými míčky a pamlsky mezi nimi, poházená hrst pamlsků v trávě a podobně. Možností je nepočítaně. Ham a vím hlavolamy jsou ideální k uklidnění psa po vzrušující události, k rozptýlení během čekání, k rozptýlení během tréninku, dokonce i jako motivace, k uklidnění ze stresové situace či strachu a nebo jen tak pro zábavu.

Mozkolamy, to už jsou skutečné hlavolamy, skládající se z několika úrovní se stále se zvyšující obtížností. Mozkolamy tedy potřebují návod, musíte jít krok po kroku, aby měl pes šanci pochopit jejich princip. Pokud by pes chtěl hlavolam ničit, znamená to, že u něj nastala frustrace, protože hlavolam je pro něj příliš těžký. To je jeden ze základů, který se majitelé psů učí na workshopech. Psu musíme předložit vždy takovou úroveň mozkolamu, kterou je schopen zvládnout. Psi jsou

v mnohém podobni malým dětem. A stejně jako u malých dětí, začínáme i u psů s jednoduchými puzzlemi/skládačkami/hlavalami, kde postupně ztěžujeme jejich úroveň obtížnosti. Zkrátka nemůžeme ročnímu dítěti dát rubikovu kostku, po chvíli by jí mrštilo do kouta, a nebo ji jednoduše odložilo a dál by si jí nevěšovalo. Za to s jednoduchou skládačkou se s chutí zabaví. A u psů je to totožné.

Každý pes je individualita

Během řešení hlavalami zkouší pes získat pamlskek či objekt, který je v nich ukrytý. To se jim podaří nejen díky jejich čichu, ale také zraku, pohybu tlapek či pomocí tlamy. Každý pes je jiný, jeden chápe rychleji než druhý, jeden potřebuje méně kroků mezi různými obtížnostmi, druhý více. Dokonce to co je pro jednoho psa ham a vím, pro jiného už může být mozkolam, který musíme rozdělit do několika úrovní. Nevypovídá to však nic o inteligenci psa. Zkrátka hersenwerk je vhodný pro každého psa bez ohledu na velikost, věk, tělesné či duševní handicap. Pes se v rámci hersenwerku učí sebekontrolu a hersenwerk se dá využít i v tréninku. Samotný hersenwerk však trénink v pravém slova smyslu není.

Zapomeňte tedy na povely a zákazy. Je to čas Vašeho psa, při kterém sám řeší hlavalami. Páníček je zde pouze v roli připravovatele hlavalami. Zkrátka hersenwerk najde uplatnění v životě každého psa a jeho člověka. Hodí se i pro ty dvojice, kterým psí sporty nic neříkají. Hersenwerk není sport - neměří se zde výkony, nic se nehodnotí.

Jestli vás hersenwerk zaujal, navštivte některý z mnou připravovaných workshopů. Informace najdete na <http://dogsports.webnode.cz/hlavalami/> Pokud se vám žádný termín nehodí, můžete mne kontaktovat. Pořádám i workshopy pro skupiny přátel, či milovníků jednoho plemene, případně je možné dohodnout se se mnou či mou kolegyní Helenou na individuální lekci. Kontakt na mne: simonadsara@seznam.cz

Text: Šimona Drábková
www.dogsports.webnode.cz
na facebooku skupina
“dogtraining.cz - Šimona Drábková”

Kontroverzní sporty - OBRANY

Často se setkáváme s názorem, že borderka do sportovní kynologie nepatří. Že nedokáže nic jiného než pást figuranta, a nebo se naopak stane agresivní a bude pak kousat do ovcí i lidí. Co je na tom pravdy jsme zjišťovali od lidí, kteří mají s obranářskou borderkou zkušenosti.

Dominika Vítková

Vypadá to jednoduše – pes oběhne pár maket, vyštěká figuranta, několikrát si kousne a hotovo. Ale kolik za tím stojí dřiny? A hlavně času?

Naše začátky

Obranám a kynologii jako takové, jsem se začala naplno věnovat ve 12ti letech pod vedením Josefa Helíška. Kromě toho, že je to výborný figurant, zastane i funkci výcvikáře a kladeče stop. Je to

člověk, který nám pomohl složit všechny naše zkoušky, včetně dvou nejvyšších. Ví, že každý pes je jiný, že není možné napasovat jednu metodu na všechny. A tak i ke každému psu přistupuje individuálně. Zajímá se o metodiky výcviku a snaží se vždy najít tu nejlepší cestu, jak dojít ke kýženému výsledku.

Obrany – co obnáší dopracovat se k IPO3?

Vypracovat se k vrcholové zkoušce IPO3 není otázka několika tréninků. Jsou to roky dřiny, stovky hodin strávené na cvičáku. Obrana už není jenom oběhnutí pár maket, vyštěkání a kousání. Pes musí být ovladatelný, musí mít pevné zákusy, musí sám pouštět a celkově podaný výkon musí lahodit oku – je to nejvyšší zkouška a je tedy kladen důraz na přesnost.

Ovladatelnost u této zkoušky spočívá v doprovodech – boční a zadní. Natrénovat boční doprovod velký problém nebývá. Ovšem u zadního doprovodu může nastat problém. Pes musí jít klidně u nohy, když jde figurant několik kroků před vámi. Spousta psů

má tendence předbíhat, nechtějí jít klidně u nohy – ví totiž, že se figurant pohne a oni budou kousat. Proto je důležité psa v tréninku naučit, že dokud nejde klidně, figurant pořád jen jde a jde a nejde do útoku, tudíž žádné kousání. Jakmile se pes zklidní, teprve dostane svoji vytoženou odměnu. Dalším kritériem je pevnost zákusů. Nám se na pevné zákusy nejvíce osvědčila vega – rukáv, který už téměř nikdo nepoužívá. Ovčákovi tento rukáv problémy nedělá, ale borderce, která má podstatně menší mordou ano. Aby se na něm udržela, musí být zákus opravdu pevný a plný. A když potom použijete standardní rukáv, jsou to rány jako od maliny!

Obrany a jiný sport?

Obrana je zábava, hra se „zlým“ pánem o to, kdo vyhraje rukáv. Rozhodně se Vám z borderky nestane zabiják, co je schopný zakousnout při pasení ovcí nebo u agilit trenérku. Borderky jsou inteligentní, velice dobře dokážou rozlišit, co se bude dít. Ví, že když se řekne „vpřed“ na parkúru agilit, znamená to úplně něco jiného než na zkouškovém place. Stejně tak nebudou čekat, že se jim objeví figurant uprostřed stáda ovcí.

Dokáže to každý?

Stejně jako se každá borderka nehodí na canisterapii, nehodí se každá ani na obrany. Každý pes je jiný – povahou i předpoklady. Velkou roli však hraje přístup figuranta. Pokud je to člověk na svém místě, bude to pro psa kamarád, který si s ním pohraje, vyblbne a všechno bude velká zábava. Pokud ale máte vyšší ambice, než si jednou týdně na cvičáku zakousat jenom pro zábavu, chce to opravdu vyrovnaného psa, na kterého je spolehnutí a nejedná zkratovitě.

Jak poznám, jestli se štěně bude hodit na obrany?

Nám s výběrem toho pravého pejska pomohla paní chovatelka. Je rozdíl vidět štěňátko hodinu během návštěvy nebo s nimi být denně v kontaktu. A musím říct, že paní chovatelka nemohla vybrat lépe! Štěňátko musí být vyrovnané, žádný uzlíček nervů schoulený v koutě, mělo by mít zájem o hračky (tahat se o ně, nosit je), nemělo by být lekávé – zkrátka malé akční štěňátko jak má být.

Jak ovlivnily obrany Aryho?

Jak už zaznělo, obrany jsou v neposlední řadě i o poslušnosti.

Ary je u obran ovladatelný, což se promítá i v běžném životě - můžu se na něho spolehnout, vím, že ho odvolám v jakékoliv situaci. Je vyrovnaný, do všeho jde na 110 %, ale také moc dobře ví, kdy je čas odpočívat. Je to přesně ta povaha borderky, u které víte, že ať vymyslíte jakoukoliv činnost, jakýkoliv sport, půjde do toho naplno. Když jsme se vydali poprvé k ovcím, to už bylo Arymu 8 let, chvíli mu trvalo, než přišel na to, co se po něm vlastně bude chtít. Pak mě ale velice mile překvapil tím, jak byl šikovný. Letos obdobná situace s agility – Ary je nadšený, je to něco nového a je to prostě super zábava. A ať jsme zkusili cokoli, vždy se nám hodila poslušnost, kterou máme tak dobře natrénovanou ze sportovky.

Jana Grešová

Obrany, jakožto kontroverzní sport pro borderky, jsou tak „zaškatulkovány“ hlavně díky malé informovanosti kritiků. Dnešní podoba sportovních obran je totiž úplně jiná, než praktické využití psů pro služební účely.

Obrany ve sportovní kynologii jsou dnes opravdu jen sportem a málokterý byt „trojkový“ pes je schopný svého majitele v praxi ubránit. Zjednodušeně jde vlastně pouze o hru, zde si jde pes pro rukáv místo balonku a není odměňován od svého psovoda, nýbrž od jiného člověka – figuranta. Samozřejmě záleží také na způsobu výcviku. Dnes už se ale obrany necvičí přes agresi, jako tomu bylo dříve, pes dostává za odměnu kousnout a odnáší si rukáv. Respektive se agrese do obran přidává, ale pouze jako forma boje o kořist – rukáv. Pro představu se stačí podívat do historie zvířete. Ve smečkách pokud si vlk „neurval“ svou část kořisti, tak byl bez potravy. Dnes jsou tyto sportovní obrany opravdu o tom, že pes si chce vybojovat to, co chce – kořist (rukáv). Je však pravdou, že při nesprávném výcviku lze psa velmi jednoduše zkazít. To ovšem platí i u všech

jiných psích sportů. Viděla jsem učit chůzi u nohy, stopy, agility, nebo dokonce i pouhé nastupování psa do auta způsobem, který ve psu nemohl zanechat jedinou pozitivní zkušenost s touto činností a mohl ho poznamenat i do normálního života. Například když figurant vytvoří agresivní postoj proti psu v takové míře, kterou pes neunes, už obrany dělat nebude, protože se figuranta bude bát. V tomto jsou borderky odlišné od plemen, které vidáme na vrcholových soutěžích ve sportovní kynologii. Nesnesou takové agresivní prověření ze strany figuranta. Proto se u tohoto plemene dají dělat obrany jenom formou hry.

Pokud jsou tedy obrany učeny pozitivním způsobem přes hru, mohou v nich borderky vynikat tak, jako v mnoha ostatních sportech. Ve zkouškách dle mezinárodního řádu je při obranách vyžadována naprostá kontrola a ovladatelnost psa, pes musí být schopný „přepínat“ mezi absolutním

vzruchem a útlumem velmi rychle. To vyžaduje velmi vyrovnaná a sebevědomá zvířata, která mají pevné nervy a psychickou i fyzickou odolnost, neboť příprava na vyšší zkoušky je pro psa fyzicky náročná a vyšší úroveň obran také vyžaduje vysokou sebekontrolu psa. Tedy velmi podobné nároky, které jsou kladeny na borderky i při tréninku pasení.

Co se týče běžného života s borderkou, která je vedena k tréninku obran, tak z mých zkušeností je takové zvíře jediné plusem. Je vyrovnané, sebevědomé, neřeší různá prostředí či lidi a je schopno pracovat i pod psychickým tlakem, kterého se využívá například při tréninku pasení.

Všichni moji psi i další borderky, které znám z tréninků obran, velmi dobře vychází s ostatními psy, nenapadají jiná zvířata (můj IPO3 pes si sám do ovce ani nekousne), a jsou velmi kontaktní k lidem. Tedy samé pozitivní zkušenosti. Díky tréninku obran jsem se se

svými psy nesetkala s ničím, co by se pak negativně promítlo do běžného života či trénování jiných sportů. Co se týče pasení, nezanechal trénink obran žádné negativní následky na práci mých psů s ovci, ani osobně neznám žádnou borderku, která trénuje obrany a je agresivní na lidi, či bez upozornění napadá ostatní psy. Naopak. A téměř všechny vcelku dobře pasou. Trénink obran také může pomoci méně sebevědomým psům, kteří pak mohou lépe zvládnout situace, kde se například ovce otočí proti psu. Při správném vedení výcviku obran může figurant i při absolutním vzruchu zahodit rukáv a jít se psem začít mazlit.

Beáta Kaňková

Asi by bylo dobré zmínit, že s Benem jsem začínala s obranami, agility a dogdancingem dříve než s pasením a canisterapií. Ale nemohu říci, že ho to nějak ovlivňuje v běžném životě či

v jiných sportech. Pokud se borderkám vysvětlí, že jde o pouhou hru, nemají v životě problém, že by si cokoliv spojovaly s agresí. Jestliže mám uvést názorný příklad, tak třeba:

obrans versus záchranářina

V obranách třeba v objektu se pes vysílá a samostatně hledá pachatele - když můj pes dostane povel “REVÍR”, je mu zcela jasné, že po nalezení osoby ji označí a vyštěká, ale pokud mu bude chtít utéct, zaútočí a plným zákusem srazí osobu k zemi a nepustí do té doby, než mu řeknu “PUSTĚ”. Při záchranářině je žádoucí pouze osobu najít, označit a nijak neublížit. Takže stejná situace, stejný objekt, stejný figurant. Ovšem jiný povel - “PÁTREJ”. A situace je do puntíku stejná, ovšem konec se rapidně liší, osobě nesmí být nijak ublíženo.

obrans versus pasení

V obranách je žádoucí, aby byl pes tvrdý, měl pevný zákus a nebál se figuranta, který jde proti němu. Pokud osoba, která jde napadnout psovoda, není nijak přirozeně zastavena psem, je zde něco špatně. Pes musí sám bez povelu zakročít, pokud jeho majiteli chce někdo

ublížit. Ovšem když vezmu pasení - měsíc co měsíc trávím víkendy na farmách a práce se zvířaty se liší, moji psi jsou zvyklí pracovat s různými zvířaty, které na farmách žijí. Jednou se převádí ovečky, podruhé skot a potřetí to jsou prasata. Když budu převádět ovce, které jdou krokem, ale jdou, a není je potřeba nijak pobízet, můj pes si sám nedovolí kousnout. Umí to velmi dobře, ale dokáže odhadnout situaci, zastaví přirozeně pohybem a pohledem ovci, která nečekaně změnila směr, ale nijak jí neublíží. Stejná situace, ale bez závěrečného zadržení a kousnutí si. Přičemž pokud se proti mně rozeběhne kráva, pes mě okamžitě brání a nebojí se kousnout, protože ví, že běžící krávu jinak nezastaví.

obraný versus canisterapie

V obranách se dělají údery v základu, pes nesmí pustit a nijak ho údery neovlivní. Ovšem co třeba situace v dětské canisterapii. Co když dítě, které nemá žádné zkušenosti se psem, psa kopne či ho něčím praští. Může si pes, který k tomu je vedený v obranách, dovolit dítě kousnout? Nebo situace se seniorem, který trpí stařeckou demencí, psa chytne za slabinu, ani si to neuvědomí - může pes, který je k tomu vedený na

obranách, se začít bránit? Odpověď je jasná, NIKOLIV.

A co z toho všeho vyplývá? Že border kolie je velmi inteligentní plemeno a pokud je správně vedeno, není problém kombinovat několik sportů najednou. Proto tohle plemeno je tak univerzální a multifunkční v tolika sportech. Nebraňte se žádnému sportu, nemějte zbytečné předsudky. Každého baví něco jiného a proč se vzdávat svého snu, když vše je možné!

Jennifer Veselá

Moje fena Fanny Lusika je narozená 17.1.2009. Věnujeme se Agility (LA3Ch), DogDancingu

(MOD1), pasení (bez zkoušky), canisterapii (ZPC1, v listopadu ZPC2) a sportovní kynologii (bez zkoušky z obran, ale máme složeny ZZO, ZOP, ZPU1). Nevšimla jsem si, že by se jí aktivity nějak míchaly - vždy naprosto přesně rozlišuje, co se zrovna dělá. Obrany nás absolutně neovlivnily, je to jen další sport a nikdy se mi nestalo, že by se chovala agresivně k lidem nebo zvířatům.

Jana Vágnerová

Mám 3 borderky a se dvěma z nich dělám aktivně obrany. Obě jsou feny a mají zkoušky IPO 3, stopařské Fpr 3, ale i ZVV1. S jednou z nich (Besí) jsem dělala obranářské závody dle ZVV2 a vždy byla, jak se říká, na bedně (1. nebo 2. místo) a porážela služební psy. Přes léto jsem se s nimi věnovala i pasení. Psi přesně vědí, kde jsou a nedělá jim problémy dělat dva a více sportů - dle možností majitele psa. Pokud se chcete současně věnovat i pasení, je vhodné jít se štěnětem už ve věku cca 4 měsíce k ovcím, aby vznikl dobrý oční kontakt s ovcemi, protože když od štěněte děláte pouze sportovní kynologii, respektive poslušnost, pes je více vázaný na vás, a pak se může stát, že sice pase, ale více než

ovce hlídá svého pána. Obrany jako takové ale nejsou problémem - pes přesně rozlišuje kde je, jestli u ovcí, nebo na obranách či agi, a nikdy se nestalo, že by byli agresivní na ovce. To samozřejmě záleží i na povaze psa. Naše třetí fena je z exteriérové linie a způsob jakým pracuje je jiný. Beru to samozřejmě podle naší feny, která má z pasení složenou zkoušku HWT. Je sice klidnější, ale zase jí chybí ten motor, co mají pracovní psi. Dále s ní děláme stopy a jen rekreačně obrany, ale hlavně přes léto pasení - i když to je pro nás finančně náročné, protože musíme jezdit daleko.

Pohled figuranta - Martin Remsa
Borderky a sportovní obrany? Proč ne. V dřívější době jsem nepředpokládal, že by borderky mohly dělat sportovní obrany. Viděl jsem je pouze pro agility, pasení, flyball atd. Za poslední tři roky mě ale dokázaly přesvědčit o opaku. Pokud je borderka vyrovnané po-

vahey a s chutí do práce, jsou pro ni sportovní obrany další disciplínou, která je baví a dokážou v ní vynikat. Oproti ostatním služebním plemenům, jako jsou BOM, NO, RTW atd. jsou limitovány svou fyzickou konstitucí. Nemají tak silná zvykací svalstva na to, aby dokázaly vyvinout takový tlak stisku čelisti, jaký mohou již zmíněná plemena. Dále jejich celková stavba těla není natolik silná, aby dokázala odolávat nárazům a tlakům, ke kterým při obranách dochází. Další z věcí, kterými se liší, je nervová soustava, respektive snášení psychického tlaku od figuranta. Sportovní obrany by měly být o boji s figurantem o kořist. Borderky jakožto plemeno, které nemá takový kořistnický pud, jako jiná služební plemena, vnímají obrany čistě jako hru. Proto musí být figurant obezřetný a nechovat se k nim jako k jiným plemenům. Služební plemena jsou vůči tomuto stresu odolnější a naopak je dokáže více vyprovokovat k větší bojovnosti o kořist (rukáv) s figurantem, stejně jako tomu je od pradávna například v boji ve smečce o příděl potravy. Nicméně i u služebních plemen jsou sportovní obrany stále jenom o kořistnickém pudu a vybojování si rukávu. To by bylo

k nevýhodám borderek v tomto sportovním odvětví. Teď k výhodám. Jak jsem již uvedl výše, pokud je borderka vyrovnané povahy a má chuť pracovat, dokáže sportovní obrany dělat s neobyčejným nasazením. Až člověk někdy žasne, jak dokáže takové malé zvířátko v sobě najít tolik síly a razance při samotných obranách. V míře tohoto nasazení mnohdy poráží izástupce služebních plemen. Pokud je borderka od počátku správně vedena figurantem k správným plným a pevným zákusům na klínek a později rukáv, dokáže se do jisté míry odbourat jejich handicap se silou zákusu. To samé by se dalo říci i o psychickém tlaku od figuranta. Pokud má figurant dostatečný cit pro pejska a opět je správně od začátku v obranách veden, i tyto situace se naučí zvládat.

Závěrem k obranám: Co z toho tedy vyplývá? Pokud Vaši borderku baví přetahování, bez obav si ve svém okolí vyhledejte dobrého figuranta a vyražte s ní na cvičák. Ať už se budete obranám věnovat na vyšší úrovni nebo jen pro zábavu, můžete je s klidným svědomím zařadit mezi další borderkami oblíbené sporty.

Seminář pasení s Eugen Kennes

1 - 3. 5. 2015

Bolkovský dvůr, Krkonoše

9 týmů

150x200m pastvina

60 ročních jehňat

Počasí pro lidi ideální,

pro psy celkem teplo.

Eugen Kennes pochází z Belgie, pasení se věnuje více jak 10 let. V současné době má 2 závodní psy - Grimma a Jeda, s oběma závodí na úrovni IHT3. Dále má jednoho psího důchodce - Billa. S dalšími dvěma psy (Finn a Jaff) závodí Eugenova přítelkyně Hilda. Jed a Jaff jsou potomci Grimma.

Eugenova letošní návštěva ČR nebyla jeho první. V loňském roce ho mohli příznivci pasení poznat jako rozhodčího na závodech v Čelině a Huníkově. Druhý den po Huníkovských závodech se pro závodníky konal jednodenní seminář, ve kterém Eugen se zúčastněnými řešil problé-

Eugen Kennes

Mojí první border collií byl pes jménem Bill. Nikdo ho nechtěl, protože měl půl hlavy bílou a půl černou. Tak jsem si ho vzal.

Jako většina lidí, co má borderku, jsem chtěl vyzkoušet pasení. Už předtím jsem něco málo o psech věděl, ale nikdy jsem neměl border kolii. Tohle je můj závěr o borderkách: Borderka vypadá jako pes a přesně tady podobnost končí. Moje začátky pasení mi šly asi tak, jako všem začátečníkům. Trenér mi musel tisíckrát opakovat, co mám dělat a já stejně jen stál a přemýšlel, co toakra říká.

Bohužel jsem nemohl trénovat moc často, tak jednou týdně, někdy ani to ne. Po pěti letech frustrace jsme konečně byli schopni běžet náš první trial, to bylo v roce 2007. Ten stejný rok jsem si pořídil druhého psa - Grimma.

S Grimmem jsem začal trénovat, když mu bylo 8 měsíců. V té době jsem bohužel musel poslat Billa do důchodu kvůli artritidě. Grimm byl přirozeně nadaný pes, ale hodně kousavý. To mě naučilo, jak důležitá je při pasení pozice člověka. Pokud jsem byl jen kousek mimo pozici, Grimm visel na ovcí. Díky Grimmovi vím, jak je důležité naslouchat svému psovi. Také mě naučil hodně o chování ovcí při pasení. Bylo to celkem náročné a samozřejmě jsem měl velké štěstí, že jsem měl dobrého učitele, kterým byl Joris Broes. Joris mě naučil většinu toho, co vím.

V roce 2008 jsem začal trénovat mladé psy pro belgický klub border collií.

Vše výše zmíněné mi dalo mnoho informací a zkušeností. Takže abych to zkrátil.

Naslouchejte svému psovi a poslouvejte trenéry, kteří Vám chtějí pomoci! I když jejich rada není momentálně zrovna pro Vás a Vašeho psa vhodná, pamatujte si ji a možná ji použijete někdy v budoucnu. Trénujte tak často, jak jen je možné a nezačínejte závodit, dokud Vy a Váš pes nejste připraveni.

my vzniklé v předcházejícím závodě.

Měla jsem možnost více než 14 dní sledovat Eugeenovu práci při trénincích. Byla to pro mě skvělá zkušenost a celý jeho styl a systém se mi tak zalíbil, že jsem se rozhodla Eugeena pozvat na další seminář. Pokud bych za sebe měla říct pět věcí, které charakterizují jeho styl trénování, bylo by to: bod balancu, trojúhelník, „pomož psovi“, klidná hlava, trénuj podle situace.

Bodem balancu není myšlena práce psa na dvanácté hodině, jak je většinou vysvětlováno. Eugeen bod balancu představuje jako držení se psa od ovcí v takové vzdálenosti, kdy ovce neprchají, ani se nezastavují, tedy pravidelnou chůzí kráčeji v daném směru. Během

semináře si účastníci vyzkoušeli, že každý pes má bod balancu jinde a také testovali, jak se bod balancu mění v závislosti na tom, zda jdou ovce do kopce, či z kopce. Na bod balancu Eugeen klade důraz a je to jedna z prvních věcí, kterou s mladým psem trénuje. S mladým psem pracuje na dlouhém laně a nechává ho ovce tlačit před sebou. Pokud pes nedokáže rovně odtlačit ovce na 100 m, nepokračuje v tréninku dál.

„Go on triangle“ („Běž na trojúhelník“) se během semináře ozývalo často. Pomocí trojúhelníkového rozestavení učí Eugeen drivování (tlačení ovcí). Výhody jsou v tom, že vidíte jak psa, tak ovce, obojí tedy máte pod kontrolou. Pokud je potřeba, jste rychle u ovcí i u psa. Se vzdálenostmi

se dá různě hýbat v závislosti na okolnostech. Trojúhelník je využíván i při nácviku outrunů. Eugen často říká „protect your sheep„ („chraň si ovce“). Obecně na bezpečí a pohodlí ovcí hodně dbá. Díky trojúhelníkovému rozestavení dokážete být v případě nutnosti u ovcí dříve, než pes, což by se vám jinak rozhodně nepodařilo. Pokud Eugen posuzuje závody a pravidla to dovolují, umožňuje v jedničkách lidem pohnout se od kolíku se ztrátou 50% bodů za daný prvek.

„Help your dog!“ („Pomož psovi!“)
„Nekřič a běž psovi pomoci!“ se stalo heslem semináře. Popravdě řečeno, v originále to vyznělo vážněji. Vzniklo to proto, že většina lidí poslala psa pro ovce a pak už jen stála, koukala a křičela, místo toho, aby spolupracovala se psem jako tým, zvedla nohy a šla psovi na pomoc. To, že pes dělá něco špatně, je pro nás pouze informace o tom, že jsme mu postavili příliš velká, nesplnitelná kritéria a je potřeba se v tréninku vrátit o krok zpět.

„Stay calm“ („Zůstaň klidný“)
se během semináře používalo v případech, kdy se psův od psa naštval za nějaké neuposlechnutí, nicméně i po 5 minutách byl stále

naštvaný. Což podle Gena není správné. Na psa se můžeme naštvat třeba za neuposlechnutí k lehnutí, psa opravíme, ale tím daný „konflikt“ končí a trénink jde dál opět v přátelském naladění. Zůstat klidný by měl člověk i v případě když odchází od psa. Měli bychom chodit pomalu, v klidu, uvolněně. I u psa to totiž navozuje obdobné rozpoložení.

„Don't plan, train by the situation.“ („Neplánujte, trénujte podle situace.“)
Vcházíte na pastvinu s plánem, že dnes budete trénovat dobíhání outrunů a první outrun bude na pravou stranu. Nicméně ovce stojí ve svahu, a pokud psa pošlete vpravo, bude muset konec outrunu běžet do kopce a v tom případě ten outrun tím spíš nedoběhne. Gene říká, že bychom vždy měli trénovat podle situace. Přijít na pastvinu, podívat se na terén, podívat se, kde jsou ovce a pak naplánovat postup. Pokud

se totiž budeme striktně držet plánu, je dost pravděpodobné, že náš trénink bude mít už začátek špatný.

Každý z účastníků semináře v prvním kole předvedl práci se psem a ukázal problém, který chtěl řešit. Eugene se snažil najít takovou variantu, která bude v první řadě vyhovovat psovi. Řešila se například práce psa na plotě, kdy byl pes v těsném prostoru mezi ovci a plotem nejistý. Řešení problému, které Eugene navrhnul, bylo pro psa ve výsledku zábavou. Obdobně se řešilo i dělení ovčí. O dělení ovčí Eugene říká, že to pro psa musí být hra. To proto, že je tento prvek pro psa náročný, v trialu je předposledním prvkem, kdy už je pes vyčerpaný. Ukázal nám tedy jak na to a následně tento postup účastníci semináře otestovali. Je sporné, zda se to víc líbilo lidem, nebo psům. Čtvercové flanky nám předvedla Eugeneova přítelkyně Hilda s Jaffem. Eugene jejich počinání komentoval. Čtvercové flanky jsou užitečné všude tam, kde si musí pes držet ve flanku dostatečnou vzdálenost. Například při dělení ovčí, penu, pro udržení ovčí na linii. Čtvercový

flank je linie za ovci, klasický flank je kruh kolem ovčí. Několik účastníků si procvičilo své hlasivky. V jejich hlase byl zbytečný tlak, což psa znervózňovalo, a proto pracoval neklidně. Zkusili tedy pást bez povelů, kdy pes reagoval jen na pomoc tělem. Povelů postupně přidávali klidným hlasem.

Z mého pohledu byl seminář vydařený. Vše dávalo smysl a jednotlivé kroky na sebe navazovaly. Eugene si dokázal psy rychle přecíst a odhalit jádro problému. Smyslem je vnímat psa, udělat vše pro to, aby porozuměl našemu počinání, být pečlivý a důsledný.

Poděkování patří Martinovi Mačkovi, který nám zapůjčil svůj areál. O zavádění ovčí se postarala Pavlína Holečková, překladu se ujala Jana Malinská. Petře Macákové a Martinovi Beláňovi děkuji za veškerou pomoc s přípravami. Skvělou atmosféru mají na svědomí všichni účastníci semináře, všem moc děkuji!

Ivana Šimůnková

MR BCCCZ 2015

V neděli 23.8.2015 proběhlo MR BCCCZ v pasení 2015. Na start se postavilo 16 závodníků, kteří se utkali o prestižní titul Mistra republiky. Rozhodčí W. Lipczenko z Rakouska postavil zajímavou trať s dlouhým "crossdrivem". Sváteční atmosféru umocnilo krásné počasí a především velký počet diváků, kteří měli možnost vidět opravdu hezké běhy. Novým Mistrem se s 97 body stal Martin Maček se psem Áron z Krojčenu, na druhém místě se s 90 body umístila Agata Zielińska s fenou Mag Mell Elkeeva /Pl/ a se stejným počtem bodů stál na stupních vítězů Miroslav Koško se psem Glen, čtvrtou příčku obsadil Ivan Linhart se psem Trust Your Heart Black Jack a pátou Jana Bojková s fenkou Chatanga Slezský hrádek. Velmi si vážíme podpory klubu BCCCZ, který již tradičně MR pořádá a velmi děkujeme našemu stálému partnerovi, firmě Fitmin, českému výrobcí superprémiového krmiva, který sponzoruje celý seriál FCI pasení v ČR, včetně jeho mistrovství. Nedělnímu klání předcházely v sobotu 22.8.2015 dva trialy. Prvním byl IHT2, kvalifikace na

MR. Závodu se zúčastnilo 15 týmů, dokončilo však pouze 7 z nich. Na prvním místě se umístila Iva Jílková se psem Billy Kid Corlan Gi, 2. místo obsadila Natala Kubowitz se psem Mon Elkeeva /Pl/ a třetí ženou na stupních vítězů byla Daniela Rájová s fenou Gyfu. Druhým trialem dne byl tradiční farma závod "O pohár obce Rakousy". Trať byla opět velmi zajímavá a oproti předchozím ročníkům byly zařazeny nové prvky, jako např. stabilizace stáda ve vyznačeném prostoru, slalom a ovečky se místo do košáru musely zavést na přepravník. Na trati se vystříдалo 20 závodníků. Na prvním místě se umístil Tomasz Nowakovski s Maeglin /Pl/, druhé místo patřilo Zdeňku Klímovi se psem Chopper Mintaka a třetí byla Ewa Lutomska s fenou Asha Big Granda /Pl/. Celý víkend se nesl v přátelské atmosféře a krásných sportovních výkonů. Děkujeme všem, kteří se na celé akci podíleli, hlavně zavaděčům, kteří odvedli kus práce! MR BCCCZ v pasení 2015 je za námi, ale sezóna závodů ještě zdaleka nekončí! Takže pokud se

chcete nějaké té akce zúčastnit, nebo se jen přijet podívat na tradiční využití border kolií, určitě

se vydejte! Kalendář akcí naleznete na webu BCC CZ v sekci “akce”.

Daniela Rájová

Foto: P. Opočenská, J. Krátká

ELÉV CUP 2015

Poslední prázdninový víkend 29.-30.8.2015 patřil závodům v pasení. BCC CZ pořádal IHT1-3, zkoušky HWT a ZVOP a první ročník Elév Cupu, závodu pro mladé psy. Pozvání jako rozhodčí přijal Horst Ludwig z Německa.

Kvůli tropickému počasí se oba dva dny začínalo v 6 hodin ráno. V sobotu se jako první na start postavily týmy v IHT3, CACITr, CACT. Celkem jich bylo 14. Na třetím místě se po velmi vyrovnaných bězích umístil

polský závodník K. Wojtunik se psem Czort Dynamic Quest s 99 body, na druhém místě opět polský závodník T. Nowakowski s Meaglin Herin se 100 body a zvítězil závodník z Německa S. Schmidt s Coke, který získal 102 bodů. Naším nejlepším handlerem byl Roman Holeček, který skončil s Linkou na bramborové pozici s krásnými 97 body.

Po doběhu IHT3 probíhaly zkoušky HWT a ZVOP. Po delší polední pauze od 16.30 hod se

konal první ročník závodu pro mladé, začínající týmy - Elév Cup 2015. Trať byla postavena tak, aby si závodníci mohli vyzkoušet, co je čeká v IHT1, ale zároveň ještě mohli svému pejskovi pomáhat. Z 12ti závodníků vyhrál S. Schmidt s Knockmaa Enjoy, který získal 89 bodů, stříbrní byli Hana Koníčková s Dangerous Beuty Plush Berry, 82 bodů, a brozová Beáta Kaňková s Darcy Ferenčík, 78 bodů. Vyhlášení výsledků probíhalo už skoro za tmy, ale ani to nevzalo nic na slavnostní atmosféře. Neděli zahájil závod IHT2 s osmi závodníky. První místo obsadil polský závodník T. Nowakowski s Gem, 91 bodů, druhé místo Petr Kryštof s Tato, 89 bodů a třetí byla maďarská závodnice Petra Szarvas s Camellia from Camilland's,

79 bodů. Po ukončení IHT2 následovalo IHT1 s 9 týmy. Helena Svobodová stála na stupních vítězů hned 2x. Jako zlatá s Glafes Glen, 83 bodů a jako bronzová s Harper Ferenčík, 76 bodů. Stříbrnou příčku obsadila Ivana Šimůnková s Daisies se ziskem 81 bodů. Závěr dne pak patřil opět zkouškám HWT. Oba dva dny jsme mohli vidět zajímavé běhy, i přes velká vedra psi i psovodi podávali krásné výkony, nálada byla pohodová. Velmi děkujeme klubu za uspořádání trialu a nádherné poháry pro vítěze. Doufáme, že se z Elév Cupu stane v pasení tradice. Také velmi děkujeme hlavnímu partnerovi Fitmin za hodnotné ceny pro vítěze a pro každého startujícího vzorky superpremiového krmiva. Díky také patří všem lidičkám,

kteří se na celé akci podíleli organizačně - především lidem, kteří připravovali ovečky pro závodníky, zavaděčům, adminům a obsluze vynikající kantýny! Na dva dny závodů navazovalo dvoudenní školení. Horst Ludwig se pečlivě věnoval každému

z účastníků. V polední pauze proběhla teoretická část a všichni mohli klást nesčetně otázek. Věřím, že školení bylo velmi přínosné a my jsme rádi, že zde tato možnost byla!

Daniela Rájová

BCC CZ Cup 2015

O víkendu 10.-11.10.2015 se konal druhý ročník BCC CZ Cupu. Letos jako rozhodčí pozvání přijal Luca Fini, který patří k italské špičce. Sobotní trialové zápolení se také zároveň stalo kvalifikací na Continental 2016. Velmi děkujeme KPOP za tuto možnost a věřím, že se trial stane tradicí. Na start v IHT3 se nakonec postavilo pouhých 12 startujících, byť v přihláškách původně bylo 18. Díky tomu se trial odběhl v krátké

době a tak se otevřela příležitost pro 2. start. Tím byl T3. Rozhodčí Luca Fini netradičně postavil trať obráceně, a vzhledem k typu ovcí se rozhodl o zrychlení běhů a snížil počet ovcí v IHT3 na 4 a v T3 na 3. Díky tomu měli závodníci možnost zaběhnout v jeden den 2 velmi kvalitní a zajímavé závody. O celkovém vítězi pak rozhodl součet bodů z obou trialů. Celkovým vítězem se stal Roman Holeček s Linkou, druhá byla polská

závodnice Agata Zielinska se Zazou a na třetím místě se umístil Martin Maček s Aronem z Krojčenku. Neděli zahajoval trial IHT2, kde se utkalo 8 týmů. Opět se běhalo na 4 ovečkách, což bylo velmi příjemné a stejně jako v sobotu byl shed zařazen až po penu. Zlato získala Iva Jílková s Billy Kidem Corlan Gi, stříbro Daniela Rájová s Gyfu a bronz Zuzana Černá s Bonitou Corlan Gi. Po skončení IHT2 následovalo IHT1, které bylo početně nejsilnější. Celkem 14 týmů se utkalo o místa vítězů. Nakonec byl neúspěšnější Roman Holeček s Norou, o pouhé 4 body za ním byl Martin Maček se Sidem a opět o čtyři body v závěsu Milena Topinková s Cleyllou Ferencík. Pondělí a úterý po závodním

víkendu patřilo školení, kterého se celkem zúčastnilo 11 psů. Luca Fini se snažil každému poradit s jeho problémy, vše vysvětlil, ukázal a dbal na pochopení. Pro všechny zúčastněné se jednalo o kvalitní a obsahově pestré školení, ze kterého si účastníci odnesli mnoho důležitých poznatků. Velmi děkujeme BCC CZ za uspořádání takto významné akce a podporu pasení v ČR. Další velký dík patří našemu stálému partnerovi, výrobci superprémiového krmiva Fitmin za ceny pro vítěze a sponzoring celého seriálu FCI pasení 2015. Klub BCC CZ podpořil sponzorským darem účast svých členek.

Daniela Rájová

Obedience

Co to vlastně znamená?

Českým překladem anglického slova "obedience" je poslušnost či ovladatelnost. Cílem obedience je naučit psa spolupracovat s psovodem, zadané cviky pes musí vykonávat radostně a zároveň přesně. Zvláštní důraz je kladen na vzájemný vztah mezi psem a psovodem a na schopnost psa pracovat ve vzdálenosti od psovoda. Měl by být brán ohled na fyzické dispozice psa. V obedience provádí psovod se svým psem postupně deset cviků. Devět z nich prověřuje poslušnost a ovladatelnost psa, jeden spadá do kategorie pachových prací – jedná se o rozlišení předmětu psovoda.

Kořeny

Tento sport má své kořeny v Anglii, kde chtěli pořadatelé jedné z nejprestižnějších výstav Cruft's vytvořit doprovodný program této celosvětově uznávané show. První obedience soutěže se tedy konaly ve výstavních halách a v kruzích, kde byl po celý den zajištěn program pro diváky. Z Anglie se obedience dostala do Skandinávie, kde její pravidla mírně upravili, a časem se

dopracovala až do dnešní podoby FCI mezinárodního řádu.

Obedience v ČR

V ČR je obedience velmi mladým sportem, klub Obedience CZ byl založen v roce 2007 a je zastřešen Českým kynologickým svazem. Český zkušební řád rozeznává čtyři výkonnostní kategorie: OB-Z, OB1, OB2 a OB3. V zemích zastřešených pod FCI se obsah jednotlivých zkoušek může lišit, avšak nejvyšší kategorie OB3 musí být vždy stejná, odpovídající mezinárodnímu řádu FCI. Většina zemí však již používá jednotný mezinárodní řád i ve třídách OB1 a OB2. Ve všech kategoriích se v naší zemi mohou účastnit i psi nezapsaní v plemenných knihách. Registrace v plemenné knize uznané FCI je povinná pouze pro psy účastníci se mezinárodních soutěží a šampionátů.

Pro koho je obedience vhodná?

Podobně jako například agility není obedience přístupná jen pro některá

plemena, závodit může pracovní plemeno, stejně jako šikovné společenské; národní soutěže jsou přístupné i křížencům. Díky spolupráci se zahraničními lektory propaguje většina instruktorů klubu Obedience CZ trénink pozitivní motivací. Tato metoda má ohromnou výhodu v tom, že psy výcvik baví a dá se použít pro psy různých povah a stáří.

Jako ve většině sportů, i v obedienci patří plemeno border collie mezi nejlepší závodníky, zejména ve vyšších kategoriích. Tento sport si získává v České republice stále větší popularitu a samozřejmě i mezi "borderkáři". Dokazuje to mimo jiné i rostoucí účast a kvalitnější výkony na MČR border kolií v obedienci. S nostalgií můžeme vzpomínat na první ročník, kterého se zúčastnilo cca 12 týmů. Letošní počet: 65 týmů. Border kolie dlouhodobě patří mezi členy reprezentace Mistrovství světa obediencie. Krásného úspěchu dosáhla česká reprezentace v roce 2013, kdy obsadila úžasné a vzhledem k nedlouhé historii české obediencie i asi trošku nečekané 3.místo ve světové konkurenci. Tento rok exceloval zejména tým Dana Valešová s fenou Andromeda Sub Tilia 1.místem ze 100 soutěžících týmů,

ze kterého postoupila do finále, kde následně obsadila 13.místo. Tato fena patří mezi "Superstar" české obediencie. Dokazují to její vyrovnané kvalitní výkony na národních i mezinárodních akcích. Každý sport má svůj vývoj. Od vzniku klubu Obedience CZ v ČR nás od příštího roku čeká důležitá a výrazná změna, a to ve zkušebním řádu. V ČR se soutěží dle mezinárodního zkušebního řádu, jen kategorie OB-Z je národní. Od 1.1.2016 dochází ke změnám ve třídách OB1, OB2 a OB3 mezinárodního zkušebního řádu. Veškeré plánované změny najdete na webu klubu www.obediencie.cz. V rámci mimořádného zasedání komise FCI v měsíci říjnu proběhlo v Německu školení rozhodčích a národních školitelů obediencie. Následně budou proškoleni čeští posuzovatelé. Nový národní zkušební řád bude v souladu s mezinárodním zkušebním řádem. Znění nového zkušebního řádu bude zveřejněno na webu klubu OB. V tuto chvíli jsou zde zveřejněny jeho jednotlivé části. Do konce letošního roku, tedy do 31.12.2015 budou probíhající akce posuzovány dle stávajícího zkušebního řádu, od 1.1.2016 dle nového zkušebního řádu.

VI. MČR border kolií v obedienci

Letos se konal již šestý ročník Mistrovství border kolií v obedienci. Závod proběhl 20.9.2015 v krásném areálu Nový Svět ve Dvoře Králové n. Labem. V nejvyšší kategorii byl opět zadáván titul CACT.

Přidruženým závodem byl opět závod Speciál začátečníků dle OBZ, otevřený pro všechna plemena. Tento závod byl k Mistrovství připojen od jeho druhého ročníku a v prvních ročnících převažovala jiná plemena. Letos, stejně jako loni, převažovaly border kolie. Obedience si mezi borderkáři získává stále více a více příznivců. V samotném Mistrovství v kategoriích OB1, 2 a 3 soutěžilo celkem 33 týmů, ve speciálu začátečníků 23 týmů, z toho 6 jiných plemen. Dopravným závodem je i ŠprtOBítí, neoficiální závod, věnovaný začínajícím a mladým týmům - zde soutěžilo 6 týmů s border kolie. Pro velký zájem soutěžících byly pozvány dvě rozhodčí. Paní Brigitte Stellner z Německa, která sama border collie chová a zároveň je aktivním závodníkem obedience a dlouholetá, skvělá česká rozhodčí Iveta Skalická. Soutěž

letos prvně probíhala zároveň na dvou soutěžních prostorech. Týmy nejdříve splnily cviky skupinového odložení. Následně postupně plnily dané cviky tak, že první polovinu soutěžních cviků na jednom soutěžním prostoru posoudila německá paní rozhodčí, poté soutěžící tým plynule přešel na druhý soutěžní prostor, kde posuzovala česká rozhodčí zbytek cviků. Tým byl pod dohledem rozhodčích i během přechodu, byla to součást závodu. Tímto způsobem posuzování byly na place zároveň dva soutěžní týmy. Takto probíhá závod např. i na Mistrovství světa obedience. Soutěž měla rychlejší spád. Všechny týmy závod zvládly výborně a toto uspořádání si pochvalovaly, stejně tak i rozhodčí. Soutěžící v soutěžním place posuzovaném německou rozhodčí provázela steward Bára Palečková (Potůčková) a v soutěžním place posuzovaném českou rozhodčí Ivetou Skalickou steward Lucia Ivanková.

Mistrem ČR border kolií v obedienci pro rok 2015 se stal ostřílený český tým, několika-

násobný účastník Mistrovství světa, Kristýna Vojtková s fenou "Liou" Never Never Land Va Va Voom. Zároveň tento tým získal i titul CACT. Druhé místo a titul res.CACT získal zkušený český tým, rovněž několikanásobný účastník Mistrovství světa, Lada Richterová s fenou "Kety" Cat Ballow Hardy Horde. 3. místo patřilo polskému týmu Krzysztof Wojtunik se psem Czort Dynamic Quest. 4. místo obsadila Lucie Gabrielová se psem "Joyem" Trust your Heart Connals Joy a 5. místo Lada Richterová se svou druhou fenou "Viki" Belle Viktoria Hola-Hopa.

Ve třídě OB2 letos porovnálo síly 10 vyrovnaných soutěžících. Perfektní výkon podal skvěle sehraný tým Ivana Šimůnková s fenou Daisies Bohemia Patix a s přehledem obsadil 1. místo. 2. místo patřilo Anně Musilové s fenou Aroma Chilli Redrob Fenix. 3. místo získala Julia Bukovinská se psem Apogee Free Redrob Fenix. Pro zajímavost uvádíme, že fenka Anny Musilové a pes Julie Bukovinské jsou potomci letošní Mistryně.

V kategorii OB1 exceloval tým Zuzana Burdová s fenou Be Tixy od Dupíků. Byl to pro ně poslední závod této

kategorie a rozloučení s "jedničkami" nemohlo být lepší. Těšíme se na jejich přestup do vyšší třídy! 2. místo patřilo zkušené obedienci závodnici Lucii Prause a jejímu mladému psíku Hadden Ferencík. 3.místo obsadila Renata Zárubová se psem Indiana Slezský Hrádek.

Pro posuzování Speciálu začátečníků přijala pozvání zkušená česká rozhodčí Kristýna Másilková a skvělý steward Radka Kopecká. Ve Speciálu začátečníků předvedla perfektní výkon Jana Grešová s mladou fenou Bathsheba z Krojčenku. 2. místo obsadila Michaela Míčová se psem Acey-Ducey Zip Zap a 3. místo Markéta Coufalová s fenou Kreizy z Trnitých Akátů.

Neoficiální závod ŠprtOBítí je otevřen pro začínající a mladé týmy. Mladší týmy mohou používat i motivační pomůcky pro své psíky, starší pak provedou cvik dle zkušebního řádu. Cviků je méně, než na oficiálním závodě a cílem je namotivovat nezkušené týmy ke startu na oficiálním závodě či zkoušce obediencie. Zároveň mají možnost sledovat výkony zkušenějších, i těch nejlepších týmů.

Díky všem zúčastněným probíhaly závody ve skvělé a pohodové atmosféře. Na místě byly i prodejní stánky některých partnerů akce. Areál Nový Svět všem poskytl skvělé zázemí. Díky perfektním pomocníkům byl zajištěn plynulý chod závodu.

Děkujeme všem partnerům akce: BARDOG, ARTEMIS, GODDOG, HILAREM za ceny pro vítěze a soutěžící, DULI a Janě Baudyšové za cenu pro Mistra, děkujeme mediálnímu partneru Psí sporty a hlavně děkujeme garantu akce, klubu BCCCZ - za ceny pro účastníky, vítěze, za poháry, finanční a celkovou podporu, za

celkovou spoluprací od prvního ročníku této akce. MČR border kolií v obedienci je skvělé místo k porovnání výkonů a setkání s přáteli.

Děkujeme ještě jednou všem účastníkům za účast a skvělé výkony, za skvělou atmosféru, která by i při sebelepší organizaci bez vás nebyla taková, rozhodčím za korektní posuzování, skvělým stewardům, pomocníkům za perfektní práci, a v neposlední řadě partnerům za podporu!!!

Naviděnou v příštím ročníku!!!

Lada Richterová

Mistr ČR BOC v OB Kristýna Vojkovská a Never Never Land Va Va Voom

Mistrovství světa obedience 2015, Torino, Itálie

Letošní MS obedience proběhlo ve dnech 18-21.6.2015 v Itálii - Torino. Soutěže se zúčastnilo 104 týmů z 22 zemí. Nejdelší cestu měla reprezentace z Japonska. Největší plemenné zastoupení měly opět border kolie. Skvělé vlastnosti tohoto plemene je předurčují být mezi těmi nej v různých odvětvích kynologických sportů. Je tomu tak i v obedienci.

Kvalifikační podmínky na letošní MS obedience splnilo 6 týmů:

Dana Valešová s fenou „Medy“ (Andromeda Sub Tilia)

Kristýna Vojtkovská s fenou „Lia“ (Never Never Land Va Va Voom)

Lada Richterová s fenou „Kety“ (Cat Ballow Hardy Horde) a s fenou „Viki“ (Belle Viktoria Hola-Hopa)

Lucie Gabrielová se psem „Joy“ (Trust Your Heart Connals Joy)

a Jitka Procházková s fenou Angelic Face Running Free.

Jitka Procházková se nakonec z rodinných důvodů do Itálie na MS nevydala.

Většina týmů nebyla na MS nováčkem. První takto velký závod to byl pro Viktorku Lady Richterové. Pro Ladu a její starší fenu Kety to byl však již jejich sedmý start na MS obedience. Joy s Luckou Gabrielovou startoval na MS podruhé. Ke zkušeným „matadorům“ MS obedience patří Kristýna Vojkovská s fenou Liou a Dana Valešová s Medy. Tyto dva týmy byly naším velkým želízkiem v ohni a hlavně do Medynky byly vkládány velké naděje na skvělé umístění. Team leader české reprezentace byla Radka Kopecká.

Rozhodčí letošního MS byli Giraudi Gianfranco (Itálie), Kjelle Edström (Švédsko), Bergevin Jean-Claude (Francie) a Palle Bergsøe (Dánsko).

Ještě před odjezdem česká repre řešila problémy s ubytováním. Ubytování team leader zamluvil s dostatečně velkým předstihem, bylo i potvrzeno. Díky dotazu ohledně parkování těsně před odjezdem celé repre vyšlo najevo, že italská strana ubytování poskytla jiným. Shánění nového ubytování mohlo trochu varovat. Ubytování bylo na společném místě, a jak bývá zvykem, den

před tréninkem se jelo obhlédnout místo konání akce, aby se v den tréninků nebloudilo. První den jsou tréninky všech reprezentantů. Další dva dny probíhá závod. Každý den 50 týmů. Nejlepších 20 týmů z obou dnů postupuje do finále, které je poslední den. Nalezení místa konání vyžadovalo velkou dávku trpělivosti díky nedostatečné informovanosti účastníků, ale podařilo se. Vše se teprve připravovalo. Další den při trénincích ještě nebylo známo rozložení soutěžního prostoru, to se závodníci dozvěděli až v den závodu. Soutěžní prostor byl pro psy dost těžký. Při cvicích vysílání běhali psi proti prosklené stěně haly, koberec byl šedý s velkými červenými nápisy sponzora akce a okolní mantinely bílé, čtverec vyznačený modrými kužely – na šedém podkladu nebyly pro psy tak výrazné. Ani kovový aport nebyl na šedé ploše pro psy dobře viditelný. Naopak bílé cedulky označující polohu při odkládání za pochodu byly zřetelné a ne jeden pes k nim např. ve finále běžel místo pro aport či do boxu. Cvik polohy na dálku nakonec pořadatelé „otočili“, protože by nebylo vidět na „semafor“, který signalizoval změny pozic, které měl psodov

velet. Klimatizace v hale během tréninků nefungovala, všichni se patřičně zapotili, ale naštěstí ve dnech závodů klimatizace byla zapnuta. Venku bylo velmi horké počasí. Po veterinární přejímce byla rozdána startovní čísla, která se však neshodovala s těmi na startovní listině. Katalogová čísla versus startovní nadělala zmatek hlavně team leaderům reprezentací, kteří mimo jiné stále sledují dění závodu a nástup svých týmů na plac. Místo aby šly po sobě týmy 1,2,3 atd., šla po sobě např. čísla 5,15,75 apod. Trénink české reprezentace proběhl ke spokojenosti soutěžících. Výsledky byly vyvěšovány se zpožděním či vůbec a v papírové formě. Oproti loňskému MS, kdy byly výsledky on-line na place to bylo trochu zklamání.

První den závodu nastupovala Lada Richterová s nováčkem, mladší fenou Viki, a Lucka Gabrielová se psem Joyem. Klimatizace i světla v hale běží naplno, nervozita stoupá. Na první cviky skupinového odložení nastupuje Lada s Viki. Bohužel se projevují první problémy díky číslování. Ani pomocníci se neorientují dostatečně. Občas se čeká na nějaký tým, který má startovat až

druhý den apod. Psi naštěstí tyto „zmatky“ moc neřeší. Odložení u obou českých týmů proběhlo se skvělým hodnocením. Následují individuální cviky. Všichni se zájmem sledují hodnocení rozhodčích. Jedním z nich je i dánský rozhodčí, který letos posuzoval MČR v České republice. Hodnocení soutěžících je nad očekávání přísné. Ano, jedná se o posouzení špičkových závodníků jednotlivých zemí, ale přihlížející jsou k hodnocení velmi kritičtí. Hodnocení bývá většinou na spodní hranici bodů i přesto, že výkony psů jsou výborné. Všeobecně se přihlížející shodují, že výkonů psů jsou lepší, než odpovídá zadané hodnocení. Ale budiž, všem jsou cviky hodnoceny stejným metrem. Lucka s Joyem ani Lada s Viki nakonec bohužel nedosáhnou na bodové hodnocení složení zkoušky. V rámci tohoto Mistrovství to není zdaleka ojedinělý výsledek. Po prvním dnu závodů je pouze 6 týmů hodnoceno známkou výborný a 15 nehodnoceno.

Den druhý nastupuje ostrílený tým Kristýna Vojkovská s Liou. Lia je kvůli zranění po delší tréninkové pauze. Je velmi natěšená a je radost se dívat na jejich výkon. Tréninková pauza či velké natěšení

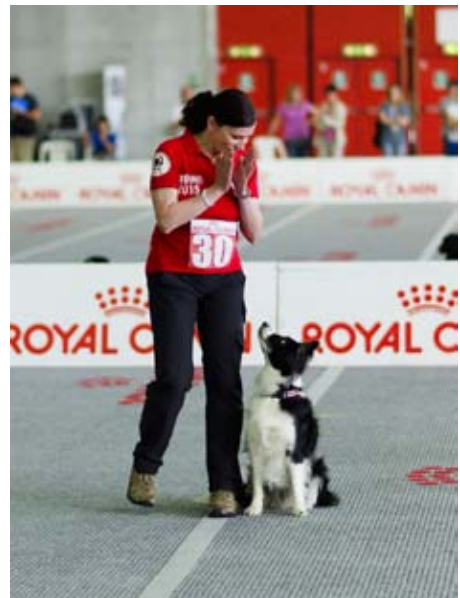

Lii je stálo pár cenných bodů. Jejich výkon byl ohodnocen 203 body. Dále nastupuje Lada Richterová s fenou Kety. Kety se velmi snaží, vyrovnaný výkon kazí nula za dřívka. Celkové hodnocení také 203 bodů. Posledním nastupujícím českým týmem je nejlepší český tým a troufám si říct, že jeden z nejlepších týmů vůbec a to Dana Valešová s fenou Medy. V roce 2013 se jim podařilo suverénně zvítězit v kvalifikacích a z prvního místa postoupily do finále, kde obsadily skvělé 13. místo. V roce 2014 byly opět ve finále. Jejich výkon byl s napětím a očekáváním sledován. Hned u prvního cviku Medy netrefila při vyslání do boxu – pevně se držela svého názoru, že je tam, ale byla vedle. To zamrzelo. Nic však není ztraceno. Další cviky výborně hodnoceny a vzhledem k hodnocení ostatních je stále šance. Naděje mizí při cviku aport přes překážku. Medy razantně vyráží, skok, bere aport a skok zpět, špatně vyměřuje nebo špatně vidí bílé a šedé díly skočky. Ramenem plnou silou naráží, vyráží prkno, ještě otřesená okamžitě sbírá vypadlý kovový aport a řadí se k psodovovi. Hala ztichla. Medy je naštěstí v pořádku a pokračují posledním cvikem. Bohužel,

naděje na český tým ve finále se tím ztratila. Celkově byl jejich výkon hodnocen 202,25 body.

Do finále nastoupilo 20 nejlepších týmů z obou dnů. V hodnocení finalistů převládají známky velmi dobrá. V konečném výsledku prvních 6 týmů získalo známku výborná, dalších deset se známkou velmi dobrá a zbývající týmy hodnocení dobrá.

Mistrem světa obedience se stala Miriam Søndergaard s fenou border kolie Casey z Dánska. 2. místo obsadila Christa Enqvist-Pukkila se psem Tending Able Tiger a 3. místo Galina Fedorova s Wonder Westspacy z Ruska. V hodnocení týmů se na prvním

místě umístila reprezentace z Finska, na druhém z Německa a na třetím z Norska.

Závěrem trošku čísel. Pro porovnání v roce 2014 ve Finsku bylo 33 týmů z 94 hodnoceno známkou výborná (tedy 31 %). V roce 2015 v Itálii pouze 10 týmů hodnoceno známkou výborná ze 104 soutěžících (tedy 10 % soutěžících). V roce 2013 získalo hodnocení výborná dokonce 43 % soutěžících. MS posuzují vždy 4 rozhodčí z různých zemí. Výkony psů nejen dle mého názoru jsou lepší a lepší. Myslím, že hodnocení cviků je k zamyšlení. Uvidíme, jaké bude příští rok, kdy se v mnoha směrech mění mezinárodní zkušební řád.

V ČR je vidět posun týmů a je očekáván přestup nadějných, nových týmů z třídy OB2 do OB3. Těšíme se na kvalifikační závody, již dle nového mezinárodního řádu a jsme zvědaví na výsledky kvalifikací na MS obedience 2016 v Moskvě!!!!

Poděkování za podporu české reprezentace patří klubu Obedience CZ a klubu BCCCCZ. Velké díky patří team leaderovi Radce Kopecké. Za slušivé a pohodlné repre oblečení Lence Vančurové – GODDOG, a za krásné postroje, obojky a vodítka pro psíky firmě ZERO DC.

Lada Richterová
Foto: Radek Těžký

Jak správně vybrat borderku na agility

Agility je sport jako ušitý na míru chytré a hbité border kolii. Myslím, že téměř každý zdravý jedinec tohoto plemene se dokáže pro tuto sportovní disciplínu nadchnout a podávat v ní pěkné výkony.

Pokud ale již předem víte, že agility pro Vás bude sportem číslo jedna

kde se nápadně často vyskytuje DKK, DKL či OCD nebudou to, co by nás mohlo zajímat.

A jaký typ borderky zvolit?

Rodiče, ale i celá linie by měla být spíše lehčí kostry, delších nohou a celkově atletické postavy. Dobré

je, pokud máte možnost příbuzné pozorovat na závodech nebo na videu, a soustředit se, s jakou lehkostí a hlavně jakým stylem překonávají skokové překážky. Ona totiž ne každá borderka

a máte nějaké ty vyšší cíle, určitě se budete snažit najít štěňátko, které bude mít předpoklady vynikat v tomto oblíbeném sportu.

A k čemu tedy přihlížet, když vybíráte budoucího agility šampiona?

Předem je nutno si říci, že nestačí koukat jen na přímé rodiče vrhu, ale na celé linie. Na prvním místě by určitě mělo být zdraví. Linie,

je na skákání talent od přírody. Skok by měl být ladný, plynulý, bez zbytečných záseků, pes by měl mít spíše natažené nohy, a neskákat jak koza po kameni. :)

Pokud máte to štěstí, a můžete rodiče svého štěňátka předem poznat, je důležité, jakým způsobem pracují. Pes by se měl na práci soustředit, vykonávat ji naplno a s nadšením, ale neměl by působit znuděně či se

naopak chovat jak šílenec. Dobrá agilní borderka dá do práce na parkuru všechno, ale je zároveň schopná vnímat svého psovoda.

Pro to, abychom si s naší borderkou mohli užívat sportování naplno, je také důležité, jak se bude chovat mezi spoustou psů, lidí a hemžení na závodech. Pes by neměl být nervozní, bojácný, neměl by štípat po psech ani lidech. Na běžných agility závodech bývá kolem 100 psů a nutno říci, že většina agilítáků funguje se svými psy navolno. Na samotném parkuru nesmí mít pes ani obojek. Takže sportovat se psem rváčem prostě nebude fungovat.

Nejenom ke psům, ale i k lidem by pes měl být přátelský. Nejednou jsem na závodech viděla, jak pes vyštěkal rozhodčího, a to by se prostě stávat nemělo. Správná borderka by dokonce měla

být ochotná pracovat i s jiným člověkem, než je páníček.

Závěrem bych Vám chtěla popřát, ať máte štěstí při výběru Vašeho budoucího psího parťáka, protože i když bude Váš pes nejlepší na parkuru, musí se s ním hlavně „dát žít“ a nezapomeňte, že základním kamenem spolupráce na parkuru je Váš dobrý vztah se psem. Agility není disciplína pro jednotlivce, ale pro tým.

A ještě malá pozvánka pro ty, kdo by chtěli vidět borderky v akci:

3.-5.6. Mistrovství republiky Border kolií v agility.

5.-7.8. Holandsko - Evropský pohár Border Collie Classic 2016.

Agility zdar!

Sandra Mikscheová

Layla brázdí Evropu

Tak jako vloni, kdy se Irena Ištvánková s Laylou (Mystic Layla Aibara) účastnily dvou zahraničních závodů (MS v DD ve Finsku a ME v DD v Německu), i letos se rozhodly stříhnout si závody v zahraničí.

Otevřené Mistrovství Německa v Dogdancingu

(Denkingen, 9. - 10. 10. 2015)

Mistrovství se konalo začátkem října v malém městě Denkingenu. Denkingen se nachází zhruba napůl cesty mezi Stuttgartem a Bodamským jezerem a z Prahy je to cca 600 km.

Mistrovství Německa se posuzovalo podle pravidel organizace DDI (Dog Dance International). Tato pravidla jsou trochu odlišná od těch českých a to hlavně tím, že se jak v Heelworku, tak i ve Freestyly závodí ve výkonnostních třídách. Každý závodník začíná v nejnižší třídě, tedy HtM1 či Klasse 1 a umístěním na oficiálních závodech získává body potřebné pro přestup do HtM2 či Klasse 2 a následně do nejvyšší HtM3 či Klasse 3. Každá z tříd má definovanou i délku skladby. Irena s Laylou nastoupily přímo do Klasse 3 ve Freestyly, a to

z toho důvodu, že od června tohoto roku nemusí závodníci ze zemí, kde se nesoutěží dle pravidel DDI, automaticky začít v Klasse 1, ale mohou si vybrat v jaké třídě budou nastupovat s tou podmínkou, že již do nižší třídy nesmí sestoupit. Výpravy do Německa se kromě Ireny s Laylou účastnila i Vanda Gregorová s fenkou All That Brandy Gentle Mate (AUO) a Kateřina Veinlichová s BeautieAngie ze Štokova (AKE). Já jsem se výpravy zúčastnil jako mužský doprovod, navigátor, osobní strážce, šerpa a hlavně maskot výpravy.

Ubytování jsme byli necelých 20 km od Denkingenu v prázdninové vesničce Feriendorf Öfingen v útulné dřevěné chatě. Do Öfingenu jsme kvůli husté dopravě dorazili až v pozdních odpoledních hodinách a proto holky plánovaný trénink v závodní hale ten den vypustily.

Letošní mistrovství bylo naplánováno na dva dny. V pátek 9. 10., tedy první den mistrovství, byly na programu divize Heelwork to Music. V této divizi v Klasse 3 soutěžila Vanda Gregorová s Brandy.

V pátek po dopolední registraci

psů odchytila holky rozhlasová reportérka a položila každé z nich několik otázek. Nutno podotknout, že některé byly hodně zajímavé a úplně z jiného soudku a kdo ví, jestli to bylo vůbec někde zveřejněno. Poté se naše skupinka přesunula, do, pro Čechy, památného města Kostnice. Po urputném a nakonec úspěšném hledání volného parkovacího místa naše výprava nejdříve vzdala hold Mistru Janu Husovi u památného kamene, který stojí na údajném místě jeho upálení. Poté jsme si prošli centrum města a všichni psi okusili teplotu a chuť Bodamského jezera.

Aby holky měly čisté svědomí, že před závody potrénovaly, v parku u jezera se svými psy procvičily některé pózy, triky a povely a to k všeobecnému pobavení okolí. Cestou z Kostnice jsme se ještě zastavili v našem prozatímním domově na rychlý oběd a následně se přesunuli do haly v Denkingenu, kde Vandu čekal její závod. Svou kategorii s přehledem vyhrála a domů si odvážela titul Mistra Německa v Heelworku. Po skončení všech pátečních závodních sestav měly Irena s Laylou

možnost si potrénovat na závodní ploše a během tréninku se blíž seznámit se sympatickou Němkou Sandrou Roth, úřadující Mistryní Evropy a její fenkou BOC Lizzy. Lizzy s Laylou ochotně zapózovaly při společném focení, stejně tak i jejich paničky. Při loučení si navzájem popřály hodně štěstí v zítřejším závodě.

I přesto, že jsme se do naší chaty vrátili až po 22. hodině unavení a hladoví, došlo na dobrou večeři a veselé povídání nad sklenicí vína. Na rozdíl od Layly, která se odebrala ke spánku spravedlivých hned po její večeři, my jsme se do postele dostali až v pozdních nočních hodinách s vědomím, že si ráno můžeme přispat.

V sobotu jsme po poledni opět vyrazili do místa závodu. Na programu byla divize Freestyle. Protože jsme měli před vystoupením

Katky a Irči dostatek času, vydali jsme se na procházku po lukách, které se rozprostírají kolem Denkingenu. Travnaté plochy psi využili jak se sluší a patří, ale čas startu Katky se pomalu přibližoval, a tak naše kroky nabraly opět směr hala. Kateřina s Angie si se svou rytmickou skladbou nakonec vyťančily v Klasse 2 3. místo a získaly poslední body nutné pro přestup do Klasse 3.

Po jejich vystoupení následovaly ještě dlouhé hodiny čekání, které si Irča s Laylou krátily venčením a hrou na travnatých plátcích před halou.

Holky měly nastoupit v Klasse 3 jako poslední z 19ti týmů až před 20 hodinou, a to se svou rockovou sestavou na píseň Highway To Hell od australské skupiny AC/DC.

Sestava vznikla náhodně a jako z nouze ctnost, když Irča přemýšlela, co si připravit na červnové oficiální DD závody konané v Praze. Po určitých vylepšeních, ať už kostýmu či cviků, se rozhodla předvést tuto sestavu i na Mistrovství Německa a zjistit, jak si povede na zahraniční půdě.

V zahřívacím prostoru ještě požádala o vyzkoušení hlasitosti hudby a k našemu nemilému překvapení zjistila, že omylem pořadatelce již dříve zaslala původní verzi skladby

bez dodatečných úprav. Ano, myslit se je lidské a nevyhnulo se to ani nám. Nicméně nedalo se už nic dělat a vystoupení holkám vyneslo celkem nečekaně druhé místo a tím i titul Vicemistryně Německa v divizi Freestyle Klasse 3.

Layla znovu potvrdila, že se na ni Irča může kdykoliv spolehnout. Vážíme si jí oba za to, jak zvládá atmosféru závodů, která je i přes skvělou organizaci a spoustu milých lidí pro všechny zúčastněné jistým stresem.

K celkovému pohledu na naši třídu ve Freestylu stojí za zmínku 5. místo jediného muže celého mistrovství, Němce Matthiase Beriera, který se svým psem převedl tanec z filmu Horečka sobotní noci na skladbu Stayin' Alive od Bee Gees. Třetí místo obsadila Švýčarka Monika Gehrig v kostýmu trolle. Na prvním místě se bezkonkurenčně umístila Sandra Roth, která se svou borderkou tančila na skladbu Big Spender a bylo opravdu na co koukat. Sandra taneční průpravu nezapře a předvedla mimo jiné dokonalé načasování pohybů do hudby a řadu technicky náročných precizně provedených cviků.

Smůlu měla německá závodnice, účastnice letošního Cruftu a též favoritka mistrovství, Melanie Felix,

kteřá by se se svou borderkou umístila na horních příčkách, ale nevědomky svého psa, po skončení sestavy, leč stále na taneční ploše, odměnila rekvizitou, a proto byla rozhodčímí diskvalifikována.

Po návratu do našeho bydliště jsme plní euforie rozebírali uplynulý den tak zaníceně, že jsme se do postele dostali kolem druhé hodiny ranní, takže vstávat v osm bylo opravdu nelehké. Nic jiného se ale nedalo dělat, protože na programu byl návrat do rodné vlasti. Cesta domů byla příjemná, plná pohody a utekla opravdu rychle. Děkuji Irče, Vandě a Katce za milou společnost.

Atmosféra otevřeného německého mistrovství byla příjemná a vřelá, poznali jsme spoustu nových přátel a všichni jsme si jej náležitě užili! A hlavně to byla pro holky další obrovská zkušenost!

Otevřené Mistrovství Slovenska v Dogdancingu

(Bratislava, 24. - 25.10.2015)

Po 14 dnech od Německa byla naplánována účast na historicky prvním Mistrovství Slovenska, kde se také závodilo dle pravidel DDI. Tuto soutěž jsme měli naplánovanou již delší dobu s tím, že holky předvedou novou sestavu. Ale kvůli nedostatku

času na trénink a hlavně povzbuzení úspěchem na německém mistrovství jsme rozhodli, že na plac půjde opět rocková sestava.

Mysleli jsme si, že sobotní dopoledne nám zaručí plynulý přesun po dálnici až do Bratislavy, ale opak byl pravdou. Cesta přes Prahu až do Průhonic nás kvůli zácpám a několika dopravním nehodám, kterých jsme se naštěstí aktivně nezúčastnili, stála celkem 3,5 hodiny času, a proto nám cesta do cíle trvala namísto čtyř hodin neuvěřitelných 7,5.

Naštěstí zbytek cesty byl již bez komplikací, a proto jsme odpoledne v pohodě dorazili do penzionu na kraji Bratislavy. Celkově penzion nebyl nic moc, ale tyto rozpaky nám nakonec vynahradila jejich restaurace s krásným interiérem a výbornou kuchyní. Plusem pro tento penzion byl i fakt, že se nacházel pět minut cesty autem na místo závodů. Večer jsme se celá smečka byli ještě projít po blízkém okolí, aby se Layla trochu protáhla po dlouhé cestě. Během vycházky jsme si došli na večeri a po návratu šli hned spát, abychom nasbírali síly na druhý den. Té noci se také měnil letní čas na zimní a my měli hodinku spánku k dobru.

Po vydatné snídani jsme se přemístili

na výstaviště INCHEBA EXPO Bratislava, kde při mezinárodní výstavě psů probíhalo mistrovství. Závodit se začalo již v sobotu,

kde na programu byly kategorie Trickdogging a Fun. Na neděli byly naplánované kategorie Quatro, Senior, Heelwork a Freestyle. Irena s Laylou nastupovaly opět do Freestylu v Klasse 3.

Po registraci byla možnost se seznámit s ohromnou taneční plochou a potrénovat na ní.

Stejně tak jako v Německu byly holky na startovce jako poslední ze všech závodníků. Layla si lebedila v kennelce a příležitostně protáhla

tělo během venčení. My jsme sledovali taneční výkony ostatních soutěžících. Díky příhodné vzdálenosti se soutěží v různých kategoriích zúčastnilo i dost českých týmů a ostudu rozhodně neudělali. Vedle „našich“ bylo možné mezi soutěžícími vidět kromě domácích i týmy z Maďarska a Rakouska.

Jako poslední ze všech divizí přišla konečně Klasse 3, kde kromě Irči soutěžila ještě Nora Karlyik z Maďarska s bearded kolíí Hippi s upířím příběhem a Adriana Tomeková ze Slovenska se zlatým retrieverem Teddym, kteří zatančili na mix rock'n'rollových skladeb. Škoda že týmů v Klasse 3 bylo tak málo. Okolo 13. hodiny došla konečně řada i na Irču s Laylou.

Holky to opět rozjely v rockovém stylu a jak se později ukázalo, neudělaly chybu. Prostředí kolem taneční plochy bylo poměrně rušné a obklopené diváky, psy z probíhající výstavy i malými dětmi. Všichni, závodníci a především jejich psi, si zaslouží uznání.

Zhruba půl hodiny po řízném rocku od AC/DC došlo k vyhlášení vítězů dnešních kategorií.

Jak jsem psal již výše, zúčastněné české týmy byly ve všech kategoriích velice úspěšné. Za zmínku stojí 1.místo Moniky Zapletalové s Maybe

a 2. místo Terezy Slovákové v F1. V F2 si Markéta Suchá s Oliverem vytančila 2. místo a Alena Smoliková s Jerry 1. místo.

Výsledky Klasse 3: 3. místo Adka Tomeková a Teddy, 2. místo Nora Karlyik a Hippi a na 1. místě se umístila Irena a Layla. Mistrem Slovenska ve Freestylu se dle slovenských pravidel stal nejúspěšnější slovenský tým tvořený Adkou a Teddym.

Po vyhlášení výsledků a společném focení českých závodnic a rozloučení s nimi jsme po návratu z výstaviště unavenou Laylu nechali odpočívat v pokoji a společně s Irčou jsme si došli na slavnostní večeři, kde jsme se odměnili výtečnou dýňovou polévkou, husou se zelím a bramborovými plackami a vše zalili výtečnou, točenou plzničkou. Irča

pak zvládla ještě tiramissu a café latté. Naše konverzace se, jak jinak, točila kolem dogdancingu.

Po vydatné večeři jsme se téměř odkulili na pokoj, kde i Layla dostala zaslouženou večeři a mazlíčí masáž. Po náročném dni jsme usnuli tvrdým spánkem a druhý den nás vzbudil až budík, který nám připomněl to, že je čas na návrat domů. Po rychlém sbalení a pozvolné snídani jsme nasedli do auta a odebrali se směr Praha. Těsně před odjezdem v duchu známého přísloví „Když nejde Mohamed k hoře, musí hora k Mohamedovi“ se s námi či spíše s Laylou jako borderkou přišly rozloučit tři ovce, které se kdoví odkud dostaly až k penzionu. Cestou jsme ještě navštívili příbuzné na Jižní Moravě a pak už jsme ujížděli rovnou k domovu.

Další úspěšné umístění naší smečky ještě více nabudilo do dalších závodů a ukázalo, že sestava na AC/DC se jak rozhodčím, tak divákům líbí. Zůstáváme však nohama na zemi a neusínáme na vavřínech!

Ivo Ištváněk

Dog Dancing Club Czech Republic pořádá pod záštitou BCC CZ

II. MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY BORDER COLLÍ V DOGDANCINGU

Sobota
7. 11. 2015

Škola psích sportů
Hala Pet Center
Do Čertous 2634/7
Praha 9 - Horní Počernice
50°7'26,186"N, 14°36'45,226"E
www.skola-psich-sportu.cz

ROZHODČÍ:
Vanda Gregorová - hlavní rozhodčí
Anna Říhová
Petra Malá

MR se bude konat v divizích

*Heelwork to Music
a Freestyle*

NAKLADATELSTVÍ
PIOTI

Uzávěrka do 25.10.2015

Speciální výstava očima rozhodčího

Letošní výstava BCCCZ byla pro mne velice speciální. Začala jinak než obvykle, kvůli ulomené klice koupelnových dveří mého hotelového pokoje. Trvalo dvě hodiny, než mne hasiči vysvobodili. Musím vám všem poděkovat za trpělivost během mého více jak hodinového zpoždění. Především jsem byl spokojen s profesionálním obsazením kruhového personálu. Díky této flotile a jejich dobré práci jsem se mohl plně soustředit na psy. Během dne jsme našli směs němčiny, angličtiny a češtiny a díky tomu jsem mohl, i přes vysoké číslo přihlášených psů, diktovat podrobné posudky.

Při posuzování je plemenný standard bez diskuse základem. Vše začíná typem plemene. Typ plemene je ale pojem, který se špatně definuje. Jednoduše řečeno, musí vystihovat všechny zvláštnosti plemene. Kvalita hezké border kolie je rozdílná od hezkého psa, který jako border kolie vypadá. Za druhé musí být harmonická v zaúhlení a musí ladit jednotlivé tělesné části. Původní pracovní pes musí být harmonicky stavěný, aby při práci vydržel dlouho bez

postižení. Pohyb má proto pro mne velký význam, jak v hodnocení, tak v konečném pořadí. Pohyb správné border kolie má ladné pohyby vnějších linií, symbiózu mezi držením hlavy a pevností hřbetu, s ladným krokem bez toho aby příliš zvedala přední tlapy, a silným tahem pánevních končetin. Všiml jsem si, že při pohledu na pohyb z boku jsou psi dobří až velmi dobří. Velký důraz a zvláštní pozornost kladu ale na pohled zepředu. U několika psů jsem toto musel zkritizovat. U většiny psů byl volný loket a/nebo zápěstí. Také pánevní končetiny vyžadují pozornost při posuzování pohybu. Border kolie vlastně není „hlavové plemeno“, ačkoliv proporce její hlavy jsou ve standardu podrobně popsány. Hodně psů má hezké hlavy a výrazy. Dávejte přesto pozor na to, aby jejich tlamy nebyly moc dlouhé. Zuby byly většinou v pořádku. Jen u dvou psů byla spodní čelist příliš úzká, několika psům chyběly některé premoláry. To, že sem tam někomu chybí nějaký řezák díky úrazu, je škoda, ale pro mne to není věc, kterou bych postihl v hodnocení. Border kolie jsou inteligentní psi,

ale při hře s balonem jsou někdy dost praštěné.

Jako většinou byla kvalita fen vyšší jak kvalita psů. Není to nic neobvyklého a vy jste nebyli výjimkou. Byl jsem velmi spokojen s třídou mladých fen, kde jsem mohl zadat mnoho výborných hodnocení. Říká se, že mládí je budoucnost a věřím, že český chov budoucnost má. To mimochodem platí i pro třídu mladých psů. Mezitřída je těžká třída, kde je vystavováno hodně psů, kteří se ještě vyvíjí, a často nejsou v nejlepším čase, kdy by se mohli vystavovat. Otevřená třída ukazuje mnoho mladých psů s dobrou budoucností, ale také o něco starší psy dobré kvality. Třída šampionů byla jako vždy tou třešničkou na dortu. Dělá mi velkou radost posuzovat tuto třídu a zabíhat do detailů. Na vaší výstavě to nebylo jinak. Množství typických, dobře stavěných zástupců plemene s dobrým pohybem.

Celkově byla kvalita psů velmi dobrá. Kvalitu u psů vidíme napříč celou Evropou, je to kompliment pro chovatele BCCCZ a současně dobrý základ pro kvalitní chov. Doufám, že psy chované pod BCCCZ uvidím i na výstavách v zahraničí. Přesto, že jsem viděl

mnoho kvality, věřím v kritické oko chovatelů. Vypadá to, že chov těchto psů je na výsluní, ale prosím buďte kritičtí ohledně svých chovných psů v mezinárodním měřítku.

Nebylo vždy jednoduché rozhodnout o umístění ve třídě. Ale to je dobře. Pro vás jako vystavovatele je to velká radost a splnění touhy se umístit. Moje některé krásné vzpomínky jako vystavovatele jsou na velké výstavy s velkou konkurencí, i když můj pes nevyhrál. Doufám, že jste měli stejný pocit a budete mít vzpomínky na tento den jako na hezký den v hezkém prostředí s hezkými psy, milými a příjemnými lidmi, i když jste si pohár domů neodvezli.

Děkuji velmi srdečně všem vystavovatelům za vystavení psů. Dělal mi radost vás posuzovat. Děkuji za sportovní jednání a přívětivost, i když sem tam nějaký posudek byl jiný, než jste čekali. Děkuji mým pomocníkům v kruhu za vynikající spolupráci a děkuji především vedení BCCCZ za pozvání, za hezký den a pozornosti od BCCCZ, a Starou mysliveckou, kterou mám velmi rád a vypiju ji jednoho krásného dne se svou manželkou.

Mark Wibier

SVĚTOVÁ A KLUBOVÁ VÝSTAVA MILÁNO 2015

Ve čtvrtek jsme vyrazili s našima holkama Jch, Ch Brilliance Baileys Fitmin a Jch Calypso Gwern Fitmin směrem k Itálii na výstavu do Milána.

Tomuto našemu výletu předcházelo několik věcí. I přestože mám již mnoho výstav za sebou a této činnosti se věnuji několik let, tak jsem si nemohla odpustit trochu toho tréninku. S holkama jsme si dali doma cvičná kolečka, zkoušeli postoj, prohlížení zubů cizími lidmi a „ošahávání“ - to provádíme pravidelně již se štěňátky, a proto s tímto neměly nikdy na žádné výstavě problémy, ale ta tíha odpovědnosti ze zdárného výletu na WDS byla silnější a dle hesla: „těžko na cvičišti, lehký na bojišti“ jsme potrénovali. Jak to tak u nás (především tedy u mě) bývá zvykem, tak přípravy byly velmi hektické a obavy, že jsme určitě něco

vodítka na venčení, pytlíky, ručníky, granule, nůžky, peřechy, deky, látkové budky na výstaviště, klece do auta, stoličky, výstavní oblečení - nejlépe aspoň troje, čtvery... pamlsky, pamlskovníky, průkazy původu, očkovací průkazy,

zapomněli byly nemalé, ono toho přeci jenom není málo - hřeben, misku, vodu, výstavní vodítka,

vstupní listy...atd, není toho málo, co není dobré zapomenout, především když jedete na WDS.

Nakonec jsme přece jen vyrazili na dlouhou cestu vstříc dobrodružství. Od této výstavy jsme si určitě neslibovali žádné úspěchy a v hlavě jsme měli skromnou prosbu být alespoň Výborní... a trošku v hlavě probíhalo... kdybychom se tak mohli třeba umístit na „bedně“, tudíž do čtvrtého místa.

Cesta byla zdlouhavá, únavná, horká, ale díky posádce auta určitě nebyla nudná, což nás udržovalo v dobré náladě a odpoutávalo to naše myšlenky od nadcházejících dní na výstavišti. Ubytování jsme našli v příjemném malém městečku nedaleko dálnice směrem Miláno, s celkem příjemným časem dojezdu na výstaviště. Jelikož byla velká vedra, doufali jsme, že bude pokoj klimatizovaný, aby se ty naše chlupatice neuvařily. Vše bylo super a tak nám trochu ubyly nervy. Horší to bylo s místem pro venčení, zelená plocha veškerá žádná a jediná tráva, kterou jsme potkali, byla kousek od křižovatky s tím, že její velikost neumožňovala psy pustit z vodítek. Ale jak se říká: „lepší než drátem do oka“. Po náročné cestě jsme se rozhodli odpočívat a nabrat sílu na nadcházející dny. To se nám příliš nedařilo, začalo se totiž přemýšlet, kolik tam bude psů,

jaká bude konkurence, jak se dostaneme na výstaviště, abychom nepřijeli pozdě, abychom dobře zaparkovali, aby bylo dost místa u kruhu, aby tam nebylo moc velké teplo pro psy, abychom nic nezapomněli, abychom měli dost pití pro sebe a taky se začalo spekulovat o tom, že naše psí holky vlastně nejsou v kondici, že nemají chlupy, že to bude ostuda a tak dále... ostatně jako téměř vždy před výstavou. Nastal 1. den, čímž myslím Klubovou výstavu, která předcházela WDS a každé plemeno ji mělo v jiný den. Pro border kolie tento den připadl na 13. června. Vyrazili jsme tedy brzy ráno, tak abychom tam byli včas, nejlépe ještě dříve, směrem výstaviště Expo Miláno. Sjezd z dálnice i příjezd na výstaviště byl naprosto bez problémů, kolony nulové, míst na parkování dostatek a vzdálenost k hale byla relativně malá. Malá nervozita a strach z nás spadl. Napakovali jsme si veškeré svoje propriety, pejsky a vyrazili. Přejímka byla relativně rychlá s menší frontou, ale vše šlo hladce. Nutno říci, že Italové měli dobře zorganizované jak parkování, tak rozmístění kruhů v halách. Ihned za přejímkou čekalo několik pomocníků, kteří se nás ihned ujali

a nabídli nám pomoc s orientací na výstavišti – paráda. Po nalezení naší haly a našeho kruhu, jsme byli velmi mile překvapeni. Výstavní kruhy byly dostatečně prostorné, lidí zatím nebylo příliš, takže jsme neměli problém s místem pro sezení. Dalším milým překvapením bylo, že haly byly perfektně klimatizované, takže i přesto, že venku bylo opravdu vedro, tak v halách bylo krásně. Takže opět o starost méně. Border kolie měli přiděleny dva kruhy, v jednom se vystavovali psi a ve druhém feny. Což jsme byli na jednu stranu moc rádi, jelikož nehrozilo, že budeme na výstavišti do večera, ale zase na druhou stranu to znamenalo, že neuvidíme příliš psů. A jelikož hledáme stále nějaké vhodné ženichy pro naše holky a byli jsme na WDS, tak nás to trochu mrzelo. Vše jsme tedy rozbalili, holky ubytovali v budkách a šli jsme si do kruhu pro tolik očekávaný výstavní katalog. Jakmile jsme ho dostali do ruky, tak jsme listovali, hledali a počítali, konkurence nebyla vůbec malá, takže skepse z neúspěchu byla zpět. Už jsme si začali říkat, že ta Výborná bude opravdu výborná a budeme naprosto spokojeni. V tento den byl pro fenky rozhodčí z Anglie – Clarke Gary. Baileys

byla nahlášena do třídy otevřené a do třídy mladých jsme měli Gwen. Nervozita se stále stupňovala. Přemýšlela jsem do čeho se obléct, co všechno udělat s holkama, aby byly ještě hezčí a hezčí, takže jestli stříhat uši nestříhat uši, jestli jsou dobře ostříhané packy, jestli nemají moc červené oči z umělého osvětlení, jestli nemají náhodou žízeň no a tak dále, prostě to bylo horší a horší. A najednou nastupovaly feny z třídy mladých, takže i já s naší „Gwendou“ - no a jde se na to. Nejdříve proběhly dvě uvítací kolečka, aby si pan rozhodčí hezky prohlédl všechny fenky v pohybu a poté následovalo posuzování jednotlivých fen. Nám bylo samozřejmě jasné, že nemáme šanci. Už to přišlo, jsme na řadě. Takže nejdřív otázka na věk, potom zuby, to je v pohodě, důkladné prohmatání psa, jeho kostry, osvalení, úhlení, zjišťování všech skrytých a začesaných vad (žádné samozřejmě nemáme), no a potom do pohybu. Nejdříve trojúhelník, potom kolečko a je hotovo, nakonec nám to šlo dobře. Takže, uvidíme co z toho ve výsledku bude. Gwenynka celkem šlapala a tak by ten pohyb mohl být snad vcelku uspokojivý. Tak a všechny fenečky jsou od-

posuzované a začínáme běhat závěrečná kolečka.

Rozhodčí si vybere nejlepší čtyři, no a my ostatní půjdeme domů, aspoň jestli je ta výborná. Toto se mi honí hlavou. Takže běháme, běháme, rozhodčí vybírá vítěznou čtyřku. Wauuuuuuu jsme tam! Tak to je už úspěch sám o sobě, jsme šťastní. Rozhodčí nás opět vybízí k dalšímu kolečku, uděluje čtvrté místo, my stále běháme, uděluje třetí místo a my stále běháme a nakonec přišla řada na nás. Gweny se umísťuje na druhém místě ve třídě mladých na Klubové výstavě v Milánu!

Tak to jsme ale opravdu nečekali, to je tak úžasný výsledek, že si všichni hezky sborově popláceme a jsme spokojeni i kdyby to už lepší nebylo. Samozřejmě, že se nezapomeneme ujistit, že zítra, rozumějte na WDS, to už takové nebude. To bude určitě jiná konkurence a budeme opět rádi jen za tu Výbornou.

Nastupuje naše rošťanda Baileys, další z našich odchovánků, která nám dělá samou radost. Třída otevřená bývá nejvíce obsazená společně s třídou mladých a proto i zde je také slušná konkurence. Naše nervozita je již naplno zpět, sebedůvěra a důvěra ve psa je ta tam a obava ze špatného výsledku

je opět mezi námi. Baileys si vede dobře. Přestože jí výstavy už příliš nebaví, tak tady se snaží a šlape do toho, máme z ní radost. Trochu s ní ve volných chvílích v kruhu blbnu, abych jí (vlastně i sebe) rozptýlila a měla chuť běhat, což se daří a i Baileys nám dělá obrovskou radost, jelikož se umísťuje na krásném čtvrtém místě s úžasným posudkem. Nirvana se dostavila a jsme spokojeni a šťastní. Ještě zajít zapsat výsledky do PP, zabalit věci a hurá domů, tedy do hotelu. Stále si opakujeme, co jsem já udělala špatně a co dobře, holky chválíme a prostě si užíváme tu radost z tohoto výsledku, jako by to byl náš první dosažený úspěch na výstavě. Jelikož jsme uznali, že takovýto výsledek chce náležitě oslavit, tak jsme se rozhodli, že si večer dáme aspoň jedno italské točené. To si snad dovolit můžeme, když se nám tak dařilo. No hospůdka byla kousek od hotelu, tudíž ideální, venkovní zahrádka, takže taky super, ale jako správní pomatení pejskaři, jsme tam nevydrželi příliš dlouho „Neslyšíš štěkat Baileys??, Co to bylo? Snad tam nic neudělají, slyším psy, odkud to jde?“ no a tak dále, prostě jsme se vrátili za holkama, šli venčit a s obavou z nadcházejícího dne jsme šli spát.

Ráno bylo těžké. Stres, do toho balení na cestu domů, ta byla plánována ihned z výstaviště, balení na výstavu, stres, vlastní přesvědčení z neúspěchu, stres, odjezd. Na místě vše probíhalo jako v den předcházející. Kruhy velké, místa kolem dostatek, klimatizace fungovala tak jak měla, holky v pořádku. Katalog byl o poznání tlustší, konkurence mnohem větší, vidina dobrého výsledku mnohem menší. Byli jsme přesvědčeni, že včerejší výsledek určitě nezopakujeme, určitě ne v této konkurenci. Gwenynka nemá chlupy, Baileys nevím zda se bude chtít běhat, vlastně přemýšlím, proč jsem je hlásila na Světovku, achjo.

Takže obléct, učesat, učesat psy, nabrat pamlsky, znovu učesat psy, vyvenčit, učesat psy, čím více tím lépe a už jen čekat než přijdeme na řadu. Vzduch by se dal krájet, jak byl plný stresu a předtuchy nezdaru. A jsme v kruhu. Vše probíhalo naprosto stejně jako včera, úvodní kolečka, ale tentokrát čtyři a posuzování jednotlivých psů, no zvládli jsme to, ale konkurence je opravdu velká. Tento den posuzuje rozhodčí z Itálie - Sambucco Giancarlo. Tento pan rozhodčí se rozhodl, že nebude vybírat nejlepší čtyřku, ale nechává nás

běhat všechny a postupně se bude loučit s jednotlivci. To bylo ale koleček, bylo to nekonečné, nic více stresujícího si opravdu nemohl vymyslet. Každé kolečko jsme tlačili očima rozhodčího k jiné fence, jen aby si nás nevšímal a nechtěl se rozloučit s Gwenynkou. Ti z nás, kteří normálně nepláčou díky nervům plakali, ti co si nekoušou nehty už téměř žádné neměli a ti co nikdy nesportují, dělali kolečka kolem kruhu, jen aby z nich ta nervozita opadla. No děs a hrůza. Koleček bylo kolem dvaceti, někteří odpadávali únavou, zastavovali, vydýchávali se, popadali dech, jen ta naše chlupatice (momentálně nechlupatá) se rozhodla, že jí to děsně baví, a že když pořád i já běhám, tak že mi udělá radost a bude do toho šlapat. Když už jsem byla i já u konce s dechem, tak jsem se podívala po kruhu a zjistila, že tam už jsme jen ČTYŘI! V tu chvíli mi proletělo hlavou: „Takže Gwenynka budu nejhůře čtvrtá na WDS 2015 v Miláně?“ Naplnilo mě to takovou radostí, která se přenesla i na Gwendu, takže běhala jak o život a já s ní. Další kolečko, další kolečko a už jsme byly pouze dvě. Rozhodčí si je zastavil a chtěl vidět obě fenky v pohybu „ode mě ke mně“

a poté zase kolečko. Nyní už jsme tam zůstaly pouze samy. CALYPSO GWERN FITMIN, holčička, kterou jsem si sama porodila, vybrala, holčička z našeho chovu, se stala JUNIOR WORLD WINNER 2015! Těžko popsat co se nám v tu chvíli honilo hlavou, asi úplně vše a zároveň nic, přes slzy jsem nic neviděla. Byl to tak nepopsatelně úžasný okamžik, v duchu jsem se jí omlouvala, že jsem v ní někdy tak málo věřila a zároveň jsem jí děkovala, že nás dokázala udělat tak moc šťastné, aniž by cokoli řekla nebo udělala, prostě pouze tím že je. Všichni jsme plakali, radovali se, křičeli, skákali. Byli jsme hrdí na to, že fenka z českého chovu, po rodičích z Čech, dosáhla na takovéto prestižní výstavě takového úspěchu. Chodili nám gratulovat někteří majitelé psů, kteří s námi v kruhu bojovali, ale i lidé kteří byli pouze diváky a co nám udělalo největší radost i angličtí chovatelé, kteří se přijeli na výstavu pouze podívat. To zadostiučinění za ta léta usilovné práce a ta pýcha, které se v nás

probudili, byly nesmírné, obrovské. Ale abychom také nezapomněli na výsledek Baileys, z kterého máme také velmi velkou radost. Ta jakoby mi chtěla prodloužit tyto šťastné chvíle, běhala jak o život a s radostí. Baileys obhájila své čtvrté místo ze dne předcházejícího. A tak i ona stála na bedně vítězů pro nejlepší čtyři feny z třídy otevřené na WDS 2015.

Tím se naše radost a euforie samozřejmě prodlužovala, vydržela nám celou cestu domů a poté

i několik následujících dnů či snad týdnů. A já budu pravděpodobně mít vždy slzy v očích a hrdoť v srdci, při vzpomínkách na tyto chvíle. Že jsem byla u toho ať již u výběru jejich rodičů, či přímo výběrem těchto báječných fen, které jsou nejenom krásné, ale obě mají typické povahy jejich plemene. Každému, komu se podaří zúčastnit se takovéto vrcholné psí akce, a je úplně jedno zda jde o výstavu, agility, či jiný sport nebo čehokoliv čemu se se svým psím kamarádem věnujete, přejeme, abyste zažili tento úžasný pocit z krásného

výsledku, pro nás o to víc umocněného tím, že se jednalo o naše odchovy a tím jsme se alespoň trochu ujistili, že jdeme snad správnou cestou.

Velmi děkuji naší firmě Dibaq a.s. za to, že založila chovatelskou stanici Fitmin, kde máme možnost chovat tyto úžasné psy a dosahovat s nimi takových výsledků.

Za CHS Fitmin
Barbora Slezáková Thielová

1. MR BCC CZ BOC v coursingu

V červnu proběhlo historicky první mistrovství Border kolíí v coursingu u nás. Akci zaštiťoval a podporoval Border Collie Club Czech Republic. A my si ji nemohli nechat ujít. Závody se konaly v krásném areálu farmy Ptýrov u Mnichova hradiště. Den začal přejímkou psů. Každý pes byl pečlivě prohlédnut veterinářkou. Psům, kteří se účastnili doprovodných kategorií, byla na žádost vystavena tréninková karta. Poté začaly přípravy trati a nastartovala čtyřkolka.

Každý kdo má borderku, která miluje coursing, si umí živě představit, co taková nastartovaná čtyřkolka znamená. I náš Flíček okamžitě pochopil, co se ten den bude dít. Vybavení dráhy a její obsluhu zajišťovali členové Nord Coursing Clubu. Celé závody tak probíhaly hladce. Dopoledne jsme odběhali první kola běhů. Soutěžilo se v několika kategoriích a všechny doplňovala

soutěž o nejlepší dvojici psů jednoho majitele (sešli jsme se v ní v hojném počtu, a tak bylo opravdu o co soutěžit). V Klubovém závodě, tedy samotném Mistrovství BOC, soutěžilo celkem šest psů a pět fen. V doprovodném závodě, v bodovaném tréninku, běhalo pět fen a čtyři psi. Nechyběla ani kategorie pro veterány (v té se

ukázaly dvě feny) a pro mladé psy (kde se na startu sešly tři borderky). Po prvním kole jsme měli v kategorii psů od prvního do čtvrtého místa nerozhodný výsledek. Všichni si vyběhali krásných 162 bodů. Druhé kolo tak bylo o to víc napínavé. Mezi fenami naopak byla jasná favoritka. Se 176 body, nejvíc v celém závodě

v součtu psů i fen, vedla Dixi Czech Imp. V bodovaných trénincích (doprovodném závodě) takové rozdíly nebyly. Mezi prvním a druhým kolem proběhla přestávka trati a přestávka na oběd. Ta se trochu nečekaně protáhla a prodloužila tak celé mistrovství o dobrou hodinu. Počasí do té doby přálo, pak nám ale na prvních pár běhů zapršelo. Silný déšť našťastí stejně rychle jak přišel i odešel a vyhlášení proběhlo pod modrou oblohou.

Na coursingovém mistrovství jsme mohli vidět velmi krásné výkony, velká většina borderek coursing znala a věděla co si v cíli počít se štrápcem, na kterém byl uvázaný kus opravdového králíka. Nechyběly tak ani akční cílové kotrmelce. A jaké byly konečné výsledky? Mistryní border kolií v kategorii fen se stala Dixi Czech Imp. Mistrem border kolií, v kategorii psů, se stal Fleck for fun Lusika. Dixi Czech Imp se stala také nejlepším psem celého Klubového závodu. Doprovodný závod, bodovaný trénink, vyhrála v kategorii fen Alia Vita z Údolí

květin. Kategorii psů vyhrál My Free Man van de Hartenhoeve. Nejlepším psem v bodovaném tréninku byla Alia Vita z Údolí květin. Závod mladých psů vyhrála Amazing Zoey of Adelaine hope a nejlepší veteránkou se stala Brisk Beetle Unique Forever. Soutěž o nejlepší dvojici jednoho majitele vyhráli Fleck for fun Lusika a Alia Vita z Údolí květin. Celé mistrovství bylo výborně organizované.

Veterinární kontroly probíhaly u psů starších šesti let po každém běhu. Obsluha dráhy a posuzování rozhodčích bylo profesionální. V obou kolech měřila dráha pro Klubový závod 400 metrů. Vítězové si odnášeli mnoho hodnotných cen. A snad každý pes by rád běžel ještě nejméně jednou :-).

Andrea Soldánová

Úspěchy

Alia Vita z Údolí květin

19.4. HtM2 - Výborně
13.5. F2 - Výborně, Dwd2 - Výborně
13.5. Master of Dogdancing 2. úroveň
20.6. Nejlepší BOC v bodovaném
tréninku při MR BCCCZ v coursingu

Chovatel: Denisa Mazánková
Majitel: Andrea Soldánová

Fleck for fun Lusika

30.5. zkouška ZPU-1
20.6. Mistr BCCCZ v coursingu 2015
8.8. 1. místo na ME ve flyballu
v X. divizi
22.8. zkouška ZM

11.9. V1, CAC ve třídě pracovní na
KV BCCCZ ve Svojanově

Chovatel: Stanislava Balogová
Majitel: Andrea Soldánová

Buddy od Dupíků

Český šampion
Klubový šampion
Čekatel šampiona ČMKU

LA1, JL1, LA2, LA3, ZOP, ZZO,
ZPU1, BH, OBZ, OB1, ZZZ, ZZZP1,
Canisterapeutická zkouška

12.9.2015 Klubová výstava
Svojanov - V3, Třída vítězů

Chovatel: Iveta Dupalová
Majitel: Mgr. Jana Urbanová

Athos z Keblických strání

Klubový šampion – splněn ve 22
měsících

Zkoušky: ZOP, ZZO, ZPU1, ZM,
OBZ, OB1, LA1 (splněn přestup do
LA2)

Výstavy:
KCHMPP 4.10.2014 - V1, CAJC,
Klubový vítěz mladých
V1, CAC na NV Klatovy, MV
Litoměřice, MV Intercanis Brno

Chovatel: Monika Gregušová
Majitel: Mgr. Jana Urbanová

Jamgiana Jenny Hafkins

titul Master of Dogdancing 1. stupně (MoD 1) ve věku 1 a 3/4 roku, MD2

Chovatel: Pavla Čížková
Majitel: Bc. Veronika Cáplová

Terrific Speed Z Černobílých

Složila zkoušky: ZZO, ZOP, ZZO-1
Junior Šampion Čech a Slovenska,
Klubový Šampion

Chovatel: Monika Švarcová
Majitel: Jana Janků

Mystic Layla Aibara

Získán titul **Champion of Dogdancing**

Chovatel:
Michaela Palfiová
Majitel:
Irena Ištvánková

Wedgewood's Dark Lord

13.06.2015 - Klubová výstava
KCHMPP - VN 1

30.05.2015 - Oblastní výstava
Plzeň - VN 1

16.05.2015 - Speciální výstava
BCC CZ - VN 1, Nejlepší štěně
výstavy

06.04.2015 - Oblastní výstava
Hořovice - VN 1

Chovatel: Debra DeGidio &
Tyler Crudy USA
Majitel: Karolína Pincová

Boby z Bolkovských kopců

narození : 8.2.2011 (složené zkoušky : MD1, MD2, HtM1, HtM2, F1, F2, DwD1, DwD2, MoD1, ZVOP, HWT, IHT1, IHT2, ZOP, ZZO, ZPU-1, BH, StPr1, OBZ, OB1, LA1, AD, canisasistentský certifikát)

úspěchy:

19.7.2015 národní výstava Mladá Boleslav VD1

20.7. 2015 záchranářská zkouška RH FLE 187/200 bodů

18.10.2015 vyhledávací zkouška Stpr2 94/100 bodů

25.10.2015 zkouška StPr3 (90/100)

Chovatel: Silvie Kašparová

Majitel: Beáta Kaňková

Darcy Ferencík

narození : 10.12.2012 (složené zkoušky : MD1, HtM1, F1, DwD1, MoD1, ZVOP, HWT, ZOP, AD, canisasistentský certifikát)

úspěchy:

19.7.2015 národní výstava Mladá Boleslav VD1

30.8. 2015 ovčácký trial

Načešice IHT1 75/100 bodů

17.10. 2015 ovčácký trial

Nová Ves IHT 2

18.10.2015 zkouška doprovodu psa BH 47/60 bodů

Chovatel: Lubomír Ferencík

Majitel: Beáta Kaňková

Fany z Bolkovských kopců

narození : 4.1.2015

úspěchy:

13.6. 2015 klubová
výstava KCHMPP Mladá
Boleslav VN3

18.10. 2015 zkouška vloh
Nová Ves ZVOP

Chovatel:

Silvie Blažková

Majitel:

Beáta Kaňková

Poppy ISDS CZ/333260

narození : 31.7.2014

úspěchy:

14.6.2015 zkouška vloh Žlutice ZVOP

30.8.2015 pracovní ovčácký test Načešice HWT 93/100 bodů

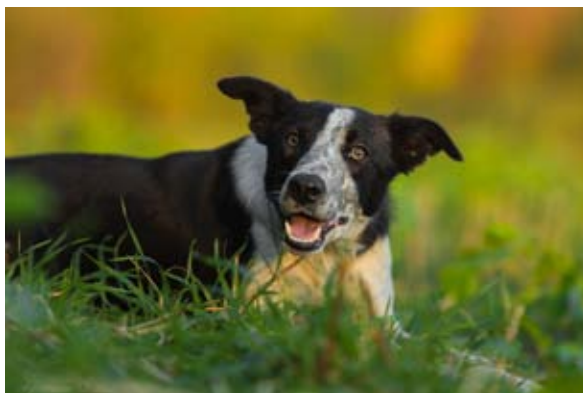
17.10. 2015 ovčácký trial
Nová Ves IHT1 79/100
bodů

Chovatel:

Beáta Kaňková

Majitel:

Beáta Kaňková

Do přírody nebo po památkách? Nebo obojí?

Jestlipak víte, na jakém náměstí tančila Zuzana Norisová v Renčově filmu Rebelové? Nebo v jakém městečku se natáčely scénky z oscarového filmu Kolja od Zdeňka Svěráka? Jde o malé městečko na severovýchodním okraji Českého Středohoří nazývané Ústěk.

A co v městečku Renčových Rebelů stojí za shlédnutí? Rozhodně již zmiňované náměstí lemované gotickým podloubím na němž se nachází kostel sv. Petra a Pavla, který byl postaven na začátku 70. let 18. století, tedy ve slohu pozdního baroka.

Další zajímavou památkou v městečku je židovská synagoga, která nabízí expozici tradiční židovské školy. A koho láká spíše muzeum, nebo třeba peklo, neměl by

vynechat Muzeum čertů a Pekelné sklepy v Pikartské věži.

Pikartská věž bývala ve své době nejsilnější a nejmohutnější věží městského opevnění. V roce 1859 však věž vyhořela a již nebyla obnovena v původní výši. Dnes

zde můžete vidět různé figurky čertů, pohyblivý Peklém a různá pekelná zařízení, jako je například čertova koule, nebo váha na duše. Vedle muzea je restaurace Pekelna, takže není od věci naplánovat si prohlídku věže jako zakončení výletu a poté se ještě občerstvit přímo na místě.

Památky v Úštěku bohužel nejsou úplně dogfriendly. Dovnitř vás s pejsky většinou nepustí, ale zase je škoda ty památky nevidět, takže ideální je výlet minimálně ve dvou lidech, ať jeden může být vždy se psy venku. Okolí už je pro pejsky ideálním výletem. Možnost volného pohybu, žádná omezení, žádná auta, občas nějací další výletníci a ani na Hrádku nikomu pes nevadil.

Hrad Helfenburk

Úštěk není pěkný jen sám o sobě, ale má krásné i okolí, pro výlety jako stvořené. Asi nejznámější v okolí je zřícenina Helfenburk, ke které se dostanete, vydáte-li se z městečka po žluté turistické značce, která začíná právě za Pikartskou věží. Začátek cesty vede bohužel po silnici, naštěstí není moc frekventovaná a jakmile se dostanete do lesů, už vám zážitek nic nezkaží.

Hrad Helfenburk, jinak také zvaný Hrádek, byl postaven ve 14. století Ronovci a sloužil jako sídlo Hanuše z Helfenburku, který jej roku 1375 prodal pražskému arcibiskupství. Komplex hradeb vysokých až 12 metrů je volně přístupný po celý rok. Pouze nejvyšší stavení Hrádku, věž vysoká 17 metrů, je pro veřejnost otevřena pouze o víkendech. Roku 1620 byl Helfenburk zapálen a zničen. Oprav se dočkala pouze věž, ze zbylé části hradu už nalezneme dnes jen základy.

Při výletu na Hrádek se můžete dostat až do obce Ostré. Jde o poutní místo založené jezuitou počátkem 18. století. Nachází se zde vyhlídkové místo zvané Kalvárie, odkud je krásný výhled jak na městečko Úštěk, tak do okolní přírody a mimo jiné i na dominující vrcholek východního Českého středohoří - Sedlo, 726 m. Budete-li pokračovat po žluté turistické značce dále, dojdete až k místu, kde skalní pískovcový útvar připomíná hlavu opice. Díky tomu se místu zde říká Opičí hlavy a i zde máte vyhlídku na panoráma úštěcké kotliny.

Podle jedné legendy se v 17. století mělo na Helfenburku usadit pár opic, které utekly jednomu šlechtici. Opice se rychle rozmnožovaly

a údajně jich byly až stovky a velmi škodily svému okolí. Lidé se jich báli a chtěli je vyhubit, avšak skončilo to nezdarem. Přemoci drzé opice se povedlo až císařskému vojsku.

Vlhošť

Pokud byste si chtěli výlet na Helfenburk prodloužit, můžete pokračovat přes Skalku až na kopec Vlhošť, který se svou nadmořskou výškou 614 m tvoří nejvyšší horu CHKO Kokořínsko. Potkáte zde hned několik vyhlídek, které poskytnou možnost vidět okolí tohoto vrchu ze všech stran.

Sedlo

Další výlet, který v okolí Úštěku určitě stojí za poznání, je výlet na již zmiňovaný vrcholek zvaný Sedlo. Z Úštěku je ideální vyrazit autem do vesničky Horní Vysoké, kde je možné zaparkovat a zamířit rovnou do přírody. Pokud jste bez

auta, je možné se přiblížit k Sedlu autobusem nebo vyrazit z Úštěku po červené turistické značce přes Habřinu a Srdov přímo pod kopec. Na tomto úseku cesty nepotkáte tolik zajímavých míst, památek, stavení či nějakých zajímavostí, jako v okolí Hrádku. Zato na samotném vrcholku zažijete nádherný pocit z rozhledu, který vám tato vyhlídka poskytne. Za dobrého počasí uvidíte lesy, louky a kopce nejen Českého středohoří. Můžete spatřit Hazmburk, Říp, Ještěd, neratovickou Spolanu a jiné zajímavosti. Při pohledu na krajinu si říkáte, jak máme tu naši malou zemi krásnou.

Pokud by vám výstup na vrcholek nestačil, můžete si výlet prodloužit po jeho okolí a navštívit např. zříceninu hradu Lityš, zříceninu hradu Levín nebo třeba Mausoleum.

Zuzana Novotná

Staňte se členem BCCCZ a získejte řadu výhod:

- zdarma klubový kalendář v hodnotě 250 Kč
- 50% slevu poplatků na klubových a speciálních výstavách BCCCZ
- levnější startovné na sportovních a pasecích akcích pod garancí BCCCZ
- bonitace - 87 % slevu z ceny (200 Kč členové, 1500 Kč ostatní)
- pro členy krycí listy zdarma
- členství v BCCCZ opravňuje skládat zkoušky, u kterých je vyžadováno členství psovoda v kynologické organizaci
- pes či fena v majetku člena se může stát Klubovým šampionem, Šampionem výkonu nebo Šampionem pasení
- členi mohou inzerovat na klubovém webu
- slevy od partnerů (DNA testy, chovatelské potřeby a další)

Buddy od Dupíků

Děkujeme členům klubu BCCCZ za všechny zaslané fotografie.

Obsah jednotlivých článků vyjadřuje názor autora a nemusí se shodovat s názorem redakce a výboru spolku.

Změny a tiskové chyby vyhrazeny.

Argo Black Point Titilayo

Ary Norje

